

พจนานุกรม คำไทย ฉบับเยาวชน

รวบรวมคำศัพท์ปัจจุบัน
คำอธิบายความหมายชัดเจน ครบถ้วน เข้าใจง่าย

- คำไทยที่มักใช้ผิด มักอ่านผิด
- บททดสอบความรู้ภาษาไทย

พจนานุกรม
ไทย
ฉบับเยาวชน

รวบรวมโดย...กฤษกร เพชรนอก

ISBN 978-616-213-775-4

หนังสือ พจนานุกรม ฉบับเยาวชน

พู่ยี่เยน กฤชกร เพชรนอก

พิมพ์ครั้งที่ 1 พฤษภาคม 2562

ราคา 295 บาท S79-02-01-030-05-19

เจ้าของ **พุ่มพุ่มพุ่มชนก** บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

บรรณาธิการอำนวยการ พองเพ็ญ อาชาเทวัญ

บรรณาธิการ รุ่งโรจน์ อาชาเทวัญ

กองบรรณาธิการ รัตนา กุณพิทักษ์, ชูติรัตน์ แมนพยกรณ์, อธิรพงศ์ ฉายาโมกล

ออกแบบปก ศรินทิพย์ ใจปทุม

คอมพิวเตอร์กราฟิก สุพิชรี ศรีพิเชิร

พิสูจน์อักษร สิริพรรณ โพธิ์ศรีสุข

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

28, 30, 32 ซอยรังสิต-ปทุมธานี 16 ซอย 7

ต.ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130

โทรศัพท์ 0-2958-1125-7, 0-2567-5119

โทรสาร 0-2567-5105

email : sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
กฤชกร เพชรนอก.

พจนานุกรมไทย ฉบับเยาวชน.--ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์, 2562.
528 หน้า.

1. ภาษาไทย--พจนานุกรม. I. ชื่อเรื่อง.

495.913

หากท่านผู้อ่านพบว่าหนังสือสลับหน้า พิมพ์ไม่ชัดเจน หน้าขาดหายไม่ครบ
หรือความบกพร่องอื่นใด อันเนื่องมาจากกระบวนการพิมพ์และการเข้าเล่ม
กรุณาส่งหนังสือมาที่บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด เพื่อรับหนังสือเล่มใหม่

■ คำนำสำนักพิมพ์ ■

ภาษาไทย คือวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ประจำชาติ ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีค่าสูงยิ่ง และเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองของชาติ แต่ปัจจุบันคนไทยจำนวนมากที่ยังพูดภาษาไทยผิด เขียนผิด หรืออ่านผิด ทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารและเข้าใจความหมายของภาษาไทยผิดไป

สำนักพิมพ์สกายบุ๊กส์เล็งเห็นความสำคัญของภาษาไทย จึงจัดทำหนังสือพจนานุกรมไทย ฉบับเยาวชน ขึ้นมา เพื่อเป็นสื่อกลางในการปลูกจิตสำนึกของคนไทยทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนไทยซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติ ให้ออกเสียงภาษาไทยและใช้คำไทยอย่างถูกต้อง

ดังนั้น คนไทยทุกคนควรตระหนักในความสำคัญของภาษาไทย พร้อมใจกันใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ชัดเจน รวมทั้งต้องร่วมกันรักษาภาษาประจำชาติไทยเอาไว้ให้ยั่งยืนสืบไป ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ความตอนหนึ่งว่า

ภาษาไทยนั้นเป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องหมายของมนุษยชาติหนึ่ง คือเป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สละงามเช่นในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี

ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเอง ซึ่งต้องหวงแหน ประเทศใกล้เคียงของเราหลายประเทศมีภาษาของตนเอง แต่เขาก็ไม่ค่อยแข็งแรง เขาต้องพยายามหาทางที่จะสร้างภาษาของตนเองไว้ให้มั่นคง เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้

ผ่องเพ็ญ อาษาเทวีญ
บรรณาธิการอำนวยการ

พจนานุกรมไทย ฉบับเยาวชน ของสำนักพิมพ์สกายบุ๊กส์ รวบรวม คำศัพท์ที่เยาวชนไทยควรรู้เพื่อการอ่านหนังสือเรียน หนังสือประกอบการเรียน หนังสืออ่านนอกเวลา และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ มีคำอธิบายความหมายชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประโยคเพื่อให้เข้าใจวิธีการใช้คำ มีภาพประกอบคำศัพท์ บางคำเพื่อให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น เยาวชนจะนำคำศัพท์ไปใช้ในการศึกษาสาระ การเรียนรู้ได้ทุกระดับชั้น และใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

คำศัพท์ในหนังสือพจนานุกรมไทย ฉบับเยาวชน เรียงตามลำดับ ตัวอักษร ก-ฮ มีอักษรย่อในวงเล็บเพื่อบอกภาษาเดิม เช่น (จ.) ภาษาจีน (ญ.) ภาษาญี่ปุ่น (อ.) ภาษาอังกฤษ และมีอักษรย่อบอกหน้าที่ของคำศัพท์ นั้น ๆ ได้แก่

ก. คือ คำกริยา

น. คือ คำนาม

ส. คือ คำสรรพนาม

ว. คือ คำวิเศษณ์

นอกจากนี้ ยังมี QR-Code “คำไทยที่มักใช้ผิด มักอ่านผิด” รวบรวมคำซึ่งผู้ใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่คุ้นเคยในการฟังและพูด แต่ก็ยัง เขียนผิดได้ จึงรวบรวมจัดเรียงคำที่มักใช้ผิดหรืออ่านผิดไว้ตามลำดับ ตัวอักษร อธิบายความหมายที่ถูกต้อง เพื่อการศึกษาและใช้ประโยชน์มากที่สุด ตอนท้ายมี “แบบทดสอบความรู้ภาษาไทย” เพื่อประลองความรู้ภาษาไทย พร้อมเฉลยและคำอธิบายโดยละเอียด

ผู้รวบรวมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เยาวชนและผู้ທີ່สนใจศึกษาคำศัพท์ ภาษาไทยและรักษ์ภาษาไทยจะได้ประโยชน์จากการใช้พจนานุกรมไทย ฉบับเยาวชน อย่างเต็มที่

សារប័ណ្ណ

ក

៧-៤១

ក

៤២-៥៧

ក

៦០-៦០

ក

៦១-៨៣

ក

៨៤-៨៤

ក

៨៥-៨៥

ក

៨៦-៧០

ក

៧១-១០៨

ក

១០៧-១១៤

ក

១១៥-១២៨

ក

១២៧-១៣៤

ក

១៣៥-១៣៥

ក

១៣៦-១៣៦

ក

១៣៧-១៣៧

ក

១៣៨-១៣៨

ក

១៣៩-១៣៩

ក

១៤០-១៤០

ក

១៤១-១៤១

ក

១៤២-១៤២

ក

១៤៣-១៤៥

ຕ

໑໕໖-໑໗໙

ຄ

໑໙໐-໑໙໗

ທ

໑໙໙-໒໐໕

ຮ

໒໐໖-໒໑໐

ນ

໒໑໑-໒໑໖

ບ

໒໑໗-໒໔໓

ປ

໒໔໔-໒໗໑

ຝ

໒໗໒-໒໙໐

ຝ

໒໙໑-໒໙໔

ພ

໒໙໕-໓໐໕

ຟ

໓໐໖-໓໐໙

ກ

໓໑໐-໓໑໔

ຂ

໓໑໕-໓໓໒

ຍ

໓໓໓-໓໔໓

ຮ

໓໔໔-໓໖໕

ຄ, ຄາ

໓໖໖-໓໖໖

ລ

໓໖໗-໓໙໙

ງ

໓໙໐-໓໙໐

ວ

໓໙໑-໔໐໗

ຮ

໔໐໙-໔໑໓

ຮ

໔໑໔-໔໑໔

ສ

໔໑໕-໔໕໖

ຊ

໔໕໗-໔໙໙

ພີ

໔໙໙-໔໙໙

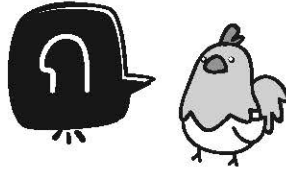
ອ

໔໙໐-໕໒໕

ຫ

໕໒໖-໕໒໙

ก (กอ) → พยางค์ภาษาไทยตัวที่ ๑ จัดเป็นอักษรกลาง.

ก กา น. ชื่อมาตราที่ไม่มีตัวสะกด.

กี้ สั้น. แล้ว, จึง, ย่อม.

กก น. ชื่อมาตราที่มีตัว ก ข ค ฆ สะกด เรียกว่า มาตรากกหรือแม่กก; โคน, ต้น ลำต้น; ชื่อพรรณไม้ซึ่งเกิดในที่ชุ่มแฉะ มีหลายชนิด.

กีก น. พวก, หมู่, เหล่า.

กกุภัณฑ์ (กะกุทะพัน) น. เครื่องหมายแสดงความเคารพพระมหากษัตริย์ เรียกว่า เครื่องราชกุภัณฑ์.

กง น. ชื่อมาตราที่มีตัว ง สะกด เรียกว่า มาตรากงหรือแม่กง; วง, ส่วนรอบของล้อเกวียนหรือล้อรถ, สิ่งที่มีลักษณะอย่างล้อรถ; ไมโครแรง; ไม้ตัดฝ้าย เรียกว่า ไม้กงตัดฝ้าย.

กงเกวียน น. ล้อเกวียน.

กงเกวียนกำเกวียน (สำ) กรรมสนองกรรมกระทำกรรมใดไว้ย่อมได้รับผลของกรรมนั้น.

กงจักร น. สิ่งที่มีรูปเป็นวงกลม มีริมเป็นแฉก ๆ โดยรอบ.

กงการ น. กิจการ, หน้าที่, ธุรกิจ.

ก๊งไค้ก ก. โน้มตัวลงและยกกันให้สูงขึ้น.

กงเด็ก น. การทำบุญให้แก่ผู้ตาย.

กงสี น. ของกองกลางที่ใช้ร่วมกัน, หุ้นส่วน, บริษัท.

กงสุล น. ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐบาลของประเทศหนึ่งแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนประจำในต่างประเทศ มีหน้าที่ดูแลผลประโยชน์ของชาติ และช่วยเหลือคนในบังคับของตน.

กข, กข- (กต, กตขะ-) น. ดอกบัว.

กขกร (กตชะกอน) น. กระพุ่มมือ.

กฎ (กต) น. ข้อกำหนด, ข้อบัญญัติที่ใช้บังคับเพื่อให้ปฏิบัติตาม.

กฎกระทรวง น. ข้อกำหนดที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงออก โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย.

กฎเกณฑ์ น. ข้อกำหนดที่วางไว้เป็นหลักปฏิบัติ, หลักเกณฑ์.

กฎข้อบังคับ น. ข้อกำหนดที่กำหนดไว้เป็นแนวทางหรือระเบียบในการปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย.

กฎบัตร น. ตราสารกำหนดระเบียบและหน้าที่ขององค์กร.

กฎบัตรสหประชาชาติ น. ตราสารสถาปนาและจัดระเบียบองค์การสหประชาชาติ.

กฎมนเฑียรบาล น. ข้อบัญญัติพิเศษเกี่ยวกับพระราชวงศ์ พระราชฐาน และระเบียบการปกครองในราชสำนัก.

กฎหมาย น. การที่บุคคลจำนวนมากสร้างกฎขึ้นเองมาใช้บังคับให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำหรือเว้นกระทำตามที่ตนต้องการ.

กฎแห่งกรรม น. ผลแห่งกรรมที่ผู้กระทำจะต้องได้รับ.

กฎอัยการศึก น. กฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบ้านเมือง ทหารเป็นผู้มีอำนาจการบริหารและการพิจารณาคดีอาญา.

กฎหมาย น. ข้อกำหนดหรือบทบัญญัติที่ตราขึ้นไว้เพื่อใช้ในการบริหารบ้านเมืองให้สงบเรียบร้อย.

กฎหมายพาณิชย์ น. กฎหมายที่ว่าด้วยความเกี่ยวข้องกับทางการค้าและธุรกิจ.

กฎหมายแพ่ง น. กฎหมายที่ว่าด้วยสถานภาพสิทธิ และหน้าที่ของบุคคล.

กฎหมายมหาชน น. กฎหมายที่วางระเบียบโครงสร้างและการปกครองของรัฐหรือการบริหารราชการแผ่นดิน และความเกี่ยวข้องกันระหว่างรัฐกับเอกชน.

กฎหมายระหว่างประเทศ น. หลักกฎหมายหรือหลักปฏิบัติที่นานาชาติร่วมกันตราไว้เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ.

กฎหมายรัฐธรรมนูญ น. กฎหมายที่วางระเบียบการปกครองรัฐในทางการเมือง.

กฎหมายอาญา น. กฎหมายที่ว่าด้วยการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิด และกำหนดบทลงโทษทางอาญาสำหรับความผิดนั้น.

กฐิน, กฐิน- (กะถิน, กะถินนะ-) น. ไม้สะดึงคือไม้แบบสำหรับตัด; ผ้าที่ถวายเป็นพุทธบูชาในช่วงกฐินกาล เรียกว่า ผ้ากฐิน.

กฐินกาล (กะถินนะกาน) น. ระยะเวลาตั้งแต่แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึงขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ เรียกว่า เทศกาลกฐิน.

กฐินทาน (กะถินนะทาน) น. การทอดกฐิน.

กต น. ชื่อมาตราศกหรือแม่กต มีตัวอักษร จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ฑ ท ธ ษ ส เป็นตัวสะกด; ชื่อปลาไม่มีเกล็ด มีหนวด มีหลายชนิด หลายขนาด มีมากในเขตน้ำกร่อย บางชนิดอยู่ในทะเล; ชื่อปลาน้ำจืดบางชนิด มีลักษณะหัวไปคล้ายชนิดแรก; ชื่อนกชนิดหนึ่ง. ก. บังคับลง, ช่ม, ใช้กำลังดันให้ลง, ทำให้มีค่าน้อยลง.

กตขี้ก. ช่มให้อยู่ในอำนาจตน, ใช้อำนาจบังคับเอาตามใจ.

กตคอ ก. บังคับเอา.

กตจุด ก. ใช้นิ้วกดตามตำแหน่งหรือจุดต่าง ๆ บนร่างกายเพื่อบำบัดโรคหรือเพื่อผ่อนคลาย.

กตตัน ก. บีบคั้น.

กตหัว ก. ช่มให้อยู่ได้อำนาจ.

กตเวทิตา (กะตะ-) น. ความเป็นผู้สนองคุณท่าน, ใช้คู่กับคำ กตัญญู.

กตเวที (กะตะ-) ว. สนองคุณท่าน, ใช้คู่กับคำ กตัญญู. กตัญญูลี (กะตันชะลี) ก. ยกมือไหว้.

กตัญญูตา น. ความกตัญญู.

กตัญญู ว. รู้อุปการะที่ท่านทำให้, รู้คุณท่าน, ใช้คู่กับคำ กตเวที.

กถา น. ถ้อยคำ, เรื่อง, คำอธิบาย, คำกล่าว.

กน น. ชื่อมาตราศกหรือแม่กน มีตัวอักษร ญ ฌ ฦ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฌ ฦ ษ ๓.

กน ก. ขุดโคน; กนตำ คือตำด้วยถ้อยคำรุนแรง.

ก้น น. ส่วนเบื้องล่างหรือส่วนท้ายของลำตัว; ส่วนล่างสุดของภาชนะ; ส่วนลึกสุดของห้วยหรืออ่างน้ำ.

ก้นกบ น. ปลายกระดูกสันหลังที่สุดลงมาข้างล่าง.

ก้นกรอง น. ส่วนท้ายของบุหรีสำหรับกรองสารพิษในคว้นบุหรี, เรียกบุหรีซึ่งมีที่กรองสารพิษว่า บุหรีก้นกรอง.

ก้นกระดก (ลำ) ลืมตัวเพราะถูกเขินยอม.

ก้นกฐิ (-กฐิตี, -กฐิตี) ว. ที่สนิทเป็นที่ไว้วางใจได้.

ก้นคร้ว ว. ไม่ได้ออกหน้าออกตา.

ก้นแข็ง น. ส่วนที่ลึกที่สุด, ส่วนใต้สุด.

ก้นร้อน ก. นั่งอยู่ได้ไม่นาน.

ก้นหนัก ก. นั่งอยู่ได้นาน ไม่ลุกไปไหนง่าย ๆ.

ก้นหอย น. รอยเส้นขควนเข้าหาศูนย์กลางอย่างรูปก้นหอย.

กนภ (กะหนก) น. ทองคำ.

กนิษฐ-, กนิษฐ์ (กะนิถนะ-, กะนิถ) ว. น้อยที่สุด.

กนิษฐคดี น. น้องสาว, ราชศัพท์ใช้ว่า พระกนิษฐคดี.

กนิษฐภคณา น. น้องชาย, ราชาศัพทที่ใช้ว่า พระกนิษฐภคณา.

กนิษฐา น. น้องสาว, ราชาศัพทที่ใช้ว่า พระกนิษฐา; นีวก้อย.

กบ น. ชื่อมาตราภพหรือแม่กบ มีตัวอักษร บ ป พ ฟ ภ สกกด; ชื่อสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ ชนิดหนึ่ง; เครื่องมือใส่ไม้; อุปกรณ์ใช้เหลาดินสอ; ชื่อทุเรียนพันธุ์หนึ่ง; สลักไม้ที่ใส่ลงในร่องตรงกลางไม้ธรรณี สำหรับขัดประตูหน้าต่าง เมื่อปิดเข้าหากัน. ก. ประกบ. ว. เต็มมาก, เต็มแน่น เช่น เลือดกบปาก.

กบในกะลาครอบ (สำ) ผู้มีความรู้และประสบการณ์น้อย แต่คิดว่ามีความรู้มาก.

กบเลือนาย (สำ) ผู้ที่ต้องการเปลี่ยนหัวหน้าอยู่เสมอ.

กบฏ (กบด) ก. ประทุษร้ายต่อประเทศชาติ, ทฤษฎ, ขบถ. น. ผู้ประทุษร้ายต่อประเทศชาติ, ผู้ทฤษฎ, ขบถ.

กบดาน ก. นอนพังกาบกับพื้นใต้น้ำ เป็นอาการของจระเข้, ใช้เปรียบเทียบ หมายถึง หลบซ่อนตัว.

กบิณทร์ (กบิณ) น. พญาลิง.

กบิล (กบิณ) น. ลิง; รมบิยบ, เมบ, ทาง; วิธีการ, กระบวน, หมู่.

กบี่ (กบะ-) น. ลิง.

กม น. ชื่อมาตราภพหรือแม่กม มีตัวอักษร ม สกกด.

ก้ม ก. น้อมหัว หน้า และหลัง.

ก้มหน้า (สำ) จำต้องทนทำไป.

ก้มหน้าก้มตา (สำ) ตั้งใจทำโดยไม่สนใจสิ่งรอบกวนต่าง ๆ.

ก้มหัว ก. น้อมหัวลงเพื่อแสดงกิริยาเคารพ, ยอมอ่อนน้อม.

กมล (กมะน) น. ดอกบัว; หัวใจ.

กร (กอน) น. ผู้ทำ; มือ.

กรกช (กอรกช) น. กระพุ่มมือ. ก. ไร่.

กรกฎ, กรกฏ (กอรกช) น. ปู; ชื่อกลุ่มดาวรูปปู เรียกว่า ราศีกรกฎ เป็นราศีที่ ๓ ในจักรราศี. **กรกฎาคม (กชะระกะ-, กชะรักกะ-)** น. ชื่อเดือนที่ ๗ ตามสุริยคติ.

กรง (กรง) น. สิ่งที่ทำเป็นซี่ ๆ ใช้สำหรับกักขัง.

กรงทอง (ราชา) น. กรงที่ใช้กั้นบริเวณพระราชพิธีอิสระงเจ้าฟ้า เรียกว่า พระกรงทอง.

กรชกย (กชะระชะ-) น. ร่างกาย.

กรณท์ (กรณ) น. ภาษาจะมีฝาปิด, ภาษาในน้ำ, ผอบ; เครื่องหมายทางคณิตศาสตร์ เรียกว่า เครื่องหมายกรณท์ คือ $\sqrt{\quad}$.

กรณี่ (กชะระ-, กชะระ-) น. คดี, เรื่อง, เหตุ.

กรณีย-, กรณีย-, กรณียะ (กชะระ-, กชะระ-) น. กิจ. ว. อันควรทำ, อันพึงทำ.

กรณียกิจ น. หน้าที่อันพึงกระทำ.

กรต (กรุด) น. สารอย่างหนึ่ง มีรสเปรี้ยว โดยปกติใช้กัดหรือทำให้สิ่งอื่นแปรไป เช่น กรดกัดโลหะ, น้ำกรด. (อ. acid).

กรน (กรณ) ก. หายใจเสียงดังในลำคอเมื่อใกล้หลับหรือในขณะหลับ.

กรม (กรม) ก. ตม, ระทม. น. ลำดับ, หมวด, หมู่, กอง; ส่วนราชการระดับรองจากกระทรวงและทบวง; หน่วยงานของฝ่ายทหาร.

กรมท่า (กรมมะ-) น. ส่วนราชการสมัยก่อน มีหน้าที่เกี่ยวกับการค้าและการต่างประเทศ และปกครองหัวเมืองชายทะเล. ว. สีขาบ, สีน้ำเงินแก่ (เป็นสีเครื่องแบบข้าราชการกรมท่า).

กรมธรรม์ (กรมมะธัน) น. เอกสารสัญญาซึ่งทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด, มีชื่อเรียกว่า สารกรมธรรม์.

กรมธรรม์ประกันภัย น. ตราสารที่ผู้รับประกันภัยออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยเป็นหลักฐานการรับประกันภัย.

กรรเจียก (กัน-) น. เครื่องประดับหู, ดอกไม้ทัดหู ในเครื่องแต่งกายละคร เรียกว่า กรรเจียกจอน.

กรรชิ่ง (กัณ-) น. เครื่องประกอบยศเข้ากระบวน
แหในการพระราชพิธี.

กรรเชียง (กัณ-) น. เครื่องพยุน้ำให้เรือเดิน ลักษณะ
คล้ายแจว; ท่านอนหงายว่ายน้ำคล้าย
กรรเชียงเรือ เรียกว่า ตีกรรเชียง.

กรรโชก (กัณ-) ก. ช่มชู้ด้วยกิริยาราวจาให้หวาดกลัว.

กรรณ (กัณ) น. หู, ใบหู.

กรรณิการ์ (กัณ-) น. ดอกไม้คล้ายดอกมะลิ ก้านสีแดง
กลีบขาว.

กรรบิด (กัณ-) น. มีด, (ราชา) มีดโกน, มีดเจียนหมาก,
ใช้ว่า พระกรรบิด.

กรรภิรมย์ (กัณ-) น. มีตรี ๕ ชั้นและ ๗ ชั้น สำหรับหนึ่ง
มี ๓ องค์ ทำด้วยผ้าขาว, กรรภิรมย์,
กัณภิรมย์, กัณพิรุณ.

กรรม, กรรม- (กัม, กัมมะ-) น. การกระทำที่ส่งผล
มายังปัจจุบันและอนาคต; การ, การกระทำ,
การงาน, กิจ; บาป, เคาระห์; ความตาย.

กรรมกร (กัมมะกอน) น. คนงาน, ลูกจ้างที่
ใช้แรงงาน.

กรรมการ (กัมมะกาน) น. บุคคลที่ได้รับเลือก
หรือได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะทำงานหรือทำ
กิจการบางอย่าง.

กรรมฐาน (กัมมะถาน) น. ที่ตั้งแห่งการงาน
ทางใจ; อุบายทำใจให้สงบ มี ๒ ประการ คือ
สมถกรรมฐาน เป็นอุบายสงบใจ และวิปัสสนา
กรรมฐาน เป็นอุบายเรือปัญญา.

กรรมบถ (กัมมะบถ) น. ทางแห่งกรรม มี
๒ อย่าง คือ กุศลกรรมบถและอกุศลกรรมบถ.

กรรมพันธุ์ (กัมมะพัน) น. ลักษณะ นิสัย
รวมทั้งโรคหรือความวิกลจริตบางอย่างที่
ถูกสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ, พันธุกรรม.

กรรมวาจา (กัมมะ-) น. คำประกาศกิจการ
ในท่ามกลางสงฆ์.

กรรมวาจาจารย์ (กัมมะวาจาจານ) น.
อาจารย์ผู้ให้สำเร็จกรรมวาจา คือคู่สวด.

กรรมวิธี (กัมมะวิธี) น. กระบวนวิธีดำเนินการ,
วิธีดำเนินการ.

กรรมวิบาก (กัมมะวิบาก) น. ผลของกรรม.

กรรมเวร (กัมมะเวณ) น. การกระทำที่ส่งผลร้าย
แรงซึ่งทำไว้แต่ปางก่อน, เวรกรรม; คำแสดงว่า
เดือดร้อนเพราะกรรมหรือชะดาศกรรมในอดีต.

กรรมสิทธิ์ (กัมมะสิต) น. ความเป็นเจ้าของ
ทรัพย์สิน, สิทธิที่พึงปวงที่ผู้เป็นเจ้าของมีอยู่เหนือ
ทรัพย์สิน.

กรรมาชีพ (กัม-, กัณ-) น. คำเรียกขนขึ้นกรรมกร
หรือลูกจ้างผู้หาเลี้ยงชีพด้วยค่าจ้างแรงงาน.

กรรมาธิการ (กัม-, กัณ-) น. บุคคลที่ได้รับเลือก
จากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาให้เป็น
คณะกรรมการธิการเพื่อกระทำการพิจารณา
สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ใน
อำนาจหน้าที่ของแต่ละสภา แล้วรายงาน
ต่อสภา มี ๒ ประเภท คือ คณะกรรมการธิการ
สามัญและคณะกรรมการธิการสามัญ

กรรแสง (กัณ-) ก. ส่งเสียงร้อง, ร้องไห้.

กรวด (กรวด) น. ก้อนหินเล็ก ๆ ขนาดใหญ่กว่า
เม็ดทราย; ชื่อดอกไม้ไฟชนิดหนึ่ง. ก. หลั่งน้ำ.
กรวดน้ำ ก. แม้ส่วนบุญด้วยวิธีหลั่งน้ำ เพื่ออุทิศ
ส่วนกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับ.

กรวดน้ำคว่ำกะลา, กรวดน้ำคว่ำขัน (สำ)
ตัดขาดไม่เกี่ยวข้องกันอีก.

กรวย น. ของมีรูปกลม กลวง ยาวเรียวยแหลม; ชื่อ
ขนมชนิดหนึ่งที่หยอดลงในใบกรวยใบตอง
เรียกว่า ขนมกรวย; กระทั่งที่มีฝาเป็นกรวย
ครอบสำหรับถวายพระอุปัชฌาย์และคู่สวด
ในพิธีบวชขนาด; ชื่อต้นไม้ขนาดใหญ่ชนิดหนึ่ง.
กรวยเชิง น. ลวดลายรูปกรวย ใช้เป็นลาย
ของชายผ้าหรือปลายเส้า.

กรวัก (กระระ-, กอระ-) น. นกการเวก; ชื่อภูเขาชั้น
ที่ ๓ ในหมู่เขาสิทภักดิ์ที่ล้อมรอบเขา
พระสุเมรุ.

กรอ ก. ม้วนด้ายเข้าหลอดด้ายในหรือเครื่องจักร; แสดงกิริยาเข้าชู้หรือท่าทางเชิงชู้สาว; แต่งให้เรียบ เช่น กรอฟัน. ว. ยากจน, เชิญใจ, ผิดเคือง.

กรอก (กรอก) ก. เเทลงในช่องแคบ ๆ, ลงชื่อข้อความหรือจำนวนเลข. ว. ห่างจนคลอนจากเปลือกใช้กับมะขามและหมาก เช่น มะขามกรอก.

กรอง (กรอง) ก. ร้อย, ถัก, ทอ; เอาของละเอียดออกจากของหยาบ, คัดกากออกจากรน้ำ.

กรอด (กรอด) ว. เชี่ยวลง, ผอมลง; เสียงด้อย่างเสียงักัดฟัน.

กร่อน (กร่อน) ก. หมดไปหรือสิ้นไปที่ละน้อย, สึกหรือ, ร้อยหรือ.

กรอบ (กรอบ) น. สิ่งทีประกอบตามริมวัตถุ เช่น กรอบแว่นตา, โดยปริยายหมายถึง ขอบเขตกำหนด. ว. แดกหักเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยได้ง่าย, เปราะ; เทบจะตำรงตนต่อไปไม่ได้ เช่น จนกรอบ.

กรอบแกรบ ว. เต็มที เช่น จนกรอบแกรบ; เสียงด้อย่างเสียงเหยียบถุกของแข็ง.

กรอบเข็ดหน้า น. ไม้กรอบประตูหรือหน้าต่างโบสถ์ วิหาร หรือเรือนไทย.

กรอบหน้า น. เครื่องประดับหน้าผากเป็นรูปกระจิ่ง.

กรอม (กรอม) ว. คลุมยาวลงมา เช่น นุ่งกระโปรงกรอมเท้า; ระทม เช่น กรอมกรม, เจ็บช้ำอยู่ภายในเรื่อยไป.

กร่อย (กร่อย) ว. ไม่จิตสนิทหรือหวานสนิท เพราะมีรสเค็มเจือ, โดยปริยายหมายถึง หมดสนุก เช่น งานกร่อย.

กระง่อนกระเง้ง ว. คลอนแคลน, ไม่แน่น, ไม่มั่นคง, ง่อนแง่น.

กระจก น. แก้วที่ทำเป็นแผ่น; โรคคอชนิดหนึ่ง เรียกว่า ค้อกระจก.

กระจกเงว น. แผ่นกระจกผาด้านหลังด้วยโลหะเงินหรือโลหะเจือปรอท ใช้สำหรับส่องหน้า เรียกว่า กระจก, ลักษณะนามว่า บาน, ราชาศัพท์เรียกว่า พระฉาย.

กระจกตา น. ส่วนไลของตา มีรูปกลมแบนสี่เส.

กระจกนูน น. วัตถุที่มีผิวมัน ลักษณะเหมือนจานคว่ำ สะท้อนแสงให้เห็นภาพเสมือนหัวตั้งที่ผิวกระจกนั้น.

กระจกฝ้า น. กระจกโปร่งแสง แต่ไม่สามารถมองเห็นวัตถุที่อยู่อีกข้างหนึ่งได้.

กระจกเว้า น. วัตถุที่มีผิวมัน ลักษณะเหมือนจานหงาย สะท้อนแสงให้เห็นภาพจริงหัวกลับได้บนจอที่ขวางรับแสงสะท้อน.

กระจกหุง น. กระจกสี่ชนิดบาง เป็นแผ่นสี่เหลี่ยม มีสีต่าง ๆ ใช้ประดับตกแต่งอาคาร วัตถุ หรือเครื่องใช้.

กระจอก น. ชื่อนกขนาดเล็กชนิดหนึ่ง. ว. ไม่สำคัญ, เล็กน้อย, ต่ำต้อย.

กระจอกงอกงอย ว. ยากจนเชิญใจ.

กระจองแง ว. เสียงเด็กร้องไห้งแง ทำให้รำคาญ.

กระจ้อยร่อย ว. จ้อย, น้อย ๆ, เล็กมาก.

กระจัด ก. ขับไล่, แยกย้ายออกไป.

กระจัดกระจาย ว. ขจัดขจาย, เรี่ยรายไป, แดกฉานชานเซ็นไป, ไม่รวมอยู่ด้วยกัน.

กระจัดพลัดพราย ก. แดกฉานชานเซ็นไป, ไม่รวมอยู่ด้วยกัน.

กระจับ น. ชื่อไม้ต้นชนิดหนึ่ง ฝักแก่สีดำแข็ง มีเขาคลายเขาควาย เนื้อในสีขาว กินได้; นวมหรือวัตถุรูปร่างคล้ายฝักกระจับ ใช้สวมป้องกันอวัยวะที่หว่างขาเวลากบวดย.

กระจับบั้ง น. เครื่องปิดของลับของเด็กหญิง ทำด้วยเงินหรือนาก, จะบั้ง จับบั้ง ตะบั้ง หรือดับบั้ง ก็เรียก. (ม. จะบั้ง).

กระจำง ก. สว่าง, สุกใส, ชัดเจน, แจ่ม.

กระจาย ก. ทำให้แพร่หรือแตกแยกออกจากกัน
ไปในที่ต่าง ๆ; แผ่ข่าน, จางออก, ใช้คู่กับ
คำ กระจัด กระจย เป็น กระจัดกระจาย
และกระจยกระจาย.

กระจายเสียง ก. ส่งเสียงแพร่ไกลออกไป เช่น
วิทยุกระจายเสียง.

กระจิด ว. เล็กน้อย.

กระจิริต (กระจิริต) ว. เล็กนิตเดียว.

กระจิว ว. เล็ก ๆ, จิว.

กระจิวหลิว ว. เล็กมาก.

กระจุก น. สิ่งที่รวมกันอยู่เป็นกลุ่ม, ลักษณะนาม
เรียกสิ่งที่มีตรวมกันเป็นกลุ่ม; รวมกันอยู่
เป็นกลุ่ม.

กระจุกกระจิก ว. เล็ก ๆ น้อย ๆ, เบ็ดเตล็ด
คละกัน, จุกจิก.

กระจุกกระจย ว. กระจายจากกันอย่างสับสน
ไม่เป็นระเบียบ.

กระจุมกระจิม ว. เล็ก ๆ น้อย ๆ น่าเอ็นดู, จุ่มจิม.

กระจย ว. กระจายออกอย่างไม่เป็นระเบียบ.

กระจยกระจาย ว. กระจายออกอย่างยุ่งเหยิง.

กระจุกกระจี้ ก. พูดกันเบา ๆ ด้วยอาการสนิทสนม.

ว. อาการที่พูดกันเบา ๆ ด้วยความสนิทสนม,
จู้จี้.

กระเจิง ว. เลยไป, เตลิตไป, หลงไป.

กระเจิดกระเจิง ก. แตกหุมเตลิตไป.

กระโจน ก. พุ่งตัวลงไปโดยเร็ว, กระโดดพุ่งลงไป,
แผ่นข้ามไป.

กระโจม น. เครื่องกำบังแดดลม มียอดแหลม.

กระฉอก ก. อาการที่ช่องเหลวกระเพื่อมอย่างแรงหรือ
ลั่นหกเพราะความสั่นสะเทือน, กระดอนหรือ
กระเดิง. ว. แหว่ง, ว่าง (ใช้กับลักษณะของผม).
กระฉอกกระฉก ก. กระฉอก, กระเพื่อม
ออกมา.

กระฉ่อน ว. แพร่สนั่นไป, อิงไปทั่ว, อ้อฉาว เช่น
ลือกระฉ่อน.

กระฉับกระฉง ว. คล่องแคล่ว, ทะมัดทะแมง.

กระฉุด ก. พุ่งออกโดยแรง (ใช้กับของเหลว); ไล่ไป
โดยแรง.

กระ ชิง น. บังสาดที่ปิด

และเปิดได้; อุปกรณ์
ชิงปลาใต้น้ำ.

กระชิงหน้าใหญ่ (สำ) คนจัดจ้าน ออกหน้า
รับเอง.

กระชั้น ว. ไกลชิด (เข้ามา) (ใช้กับเวลาหรือเหตุการณ์),
เร่งเข้า.

กระขับ ก. แน่น, แนบแน่น, แนบกันสนิท, พอเหมาะ.

กระชาก ก. ดึงเข้ามาโดยเร็วและแรง, โดยปริยาย
หมายถึง กระตักโดยแรง, พุดกระแทกเสียง
ดั่งห้วน ๆ เรียกว่า พุดกระชากเสียง, ใช้คู่กับ
คำ กระชอก เป็น กระชอกกระชาก.

กระช่มกระชวย ว. กระปรี้กระเปร่า, สดชื่น.

กระ เซอ น. ภาพขณะสานคล้าย

กระจาดขนาดเล็ก.

กระเซอกันรั้ว (สำ)

สุรยสุร่าย ไม้รั้วจักประหยัด.

กระชิก, กระชิก ๆ ก. ค่อย ๆ เบียดเข้าไป. ว. อาการ
ที่ร้องไห้เบา ๆ.

กระชิบ ก. พุดเสียงเบา ๆ เพื่อไม่ให้ผู้อื่นได้ยิน.

กระชิบกระซาบ ก. คุยกันด้วยเสียงเบา ๆ
เพื่อไม่ให้ผู้อื่นได้ยิน.

กระเซ็น ก. อาการที่ช่องเหลวกระเด็นเป็นฝอย.

กระเซอะกระเซิง ว. อาการที่ซัดเซไปโดยไม่มีจุดหมาย;
ผมยุ่งมาก.

กระเช้า ก. พุดรบเร้า, พุดเย้าเหย้ย.

กระเช้ากระชี่ ก. พุดรบเร้ารำไรเพื่อให้ได้ตาม
ที่ต้องการ, เช้าชี่.

กระดั่งจาลนไฟ (สำ) ผู้หญิงที่เคยแต่งงานหรือมีสามี
แล้ว ย่อมรู้จักปรนนิบัติผู้ชายได้ดีกว่าหญิง
ที่ยังไม่ได้แต่งงาน.

กระดาก ก. ตะขิดตะขวงใจ ไม่กล้าพูด ไม่กล้าทำอะไร.

กระดากปาก, กระดากลิ้น ก. ตะขิดตะขวงใจ
ที่จะพูดเรื่องที่ไม่ควรพูด.

กระด้าง ว. ค่อนข้างแข็ง ไม่อ่อน, ไม่นิ่มนวล; กิริยา
วาทจาไม่อ่อนหวานนุ่มนวล.

กระด้างกระเดื่อง ก. แข็ง เช่น แข็งเมือง.
ว. ไม่อ่อนน้อม, เอาใจออกห่าง.

กระดาน น. ไม้ขุงที่เลื่อยออกเป็นแผ่น ๆ; ลักษณะนาม
เรียกการแข่งขันที่เดินบนตากระดาน; กระดาน
คำ เช่น ครูเขียนการบ้านไว้บนกระดาน; โดย
ปริยายหมายถึง สิ่งที่มีลักษณะแบนอย่าง
กระดาน.

กระดานชนวน น. แผ่นหินชนวนหน้าเรียบ
รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ใช้เขียนด้วยดินสอหิน
ชนวน สำหรับฝึกเขียนหนังสือในสมัยก่อน.

กระดานดำ น. กระดานใหญ่ทาสีดำหรือ
สีเขียว ใช้ขอลักเขียน เป็นอุปกรณ์การสอน.

กระดานลื้อ น. แผ่นกระดานที่วางบนเลน
แล้วนั่งทับเพื่อเก็บหอยเก็บปู.

กระดาศ น. วัตถุเป็นแผ่นบาง ๆ ทำจากเยื่อเปลือก
ไม้ ใช้เขียนหรือพิมพ์หนังสือ ท่อของ และใช้
ประโยชน์อื่น ๆ.

กระดาศก๊อบบี้ น. กระดาศที่ใช้สำหรับทำ
สำเนา.

กระดาศแก้ว น. กระดาศที่มีเนื้อใส.

กระดาศไซ น. กระดาศอาบไซที่ใช้ในการ
ทำแบบ ลวดลาย หรือพิมพ์อัดสำเนาโดย
เครื่องพิมพ์อัดสำเนา.

กระดาศเงินกระดาศทอง น. กระดาศที่
ด้านหนึ่งมีสีเงินสีทอง คนจีนเผาไฟในพิธี
ไหว้เจ้าและไหว้บรรพบุรุษ.

กระดาศทราย น. กระดาศที่มีด้านหนึ่งเป็น
เม็ด ๆ อย่างทราย ใช้สำหรับขัดไม้หรือสิ่งของ
ต่าง ๆ ให้เรียบ.

กระดาศสว น. กระดาศที่ทำจากเปลือก
ต้นสา.

กระดากกระดาง ว. คำ ๆ ต่าง ๆ, สี่ไม่เสมอกัน.

กระดิก ก. ไหวน้อย ๆ.

กระดิกกระเดี้ย ก. ไหวน้อย ๆ, พอคเลื้อยไหว
ได้บ้าง.

กระดิกหู ก. อาการที่สุนัขขยับใบหูแสดงว่า
ตั้งใจฟัง. (สำ) ฟังแล้วเข้าใจดี, รู้เรื่องดี.

กระดึ่ไต้หน้า (สำ) แสดงอาการตื่นเต้นจนตัวสั่น.

กระดึ่กระด้า ก. ระริกกระรี่, อาการตื่นเต้นเมื่อแสดง
ความสนใจเพศตรงข้าม, แสดงท่าทางอย่าง
เห็นได้ชัดว่าจิตใจหรือพอใจมาก, ตื่นเต้นแสดง
ความดีใจจนเกินงาม.

กระดูกกระดิก ก. อาการที่ขยับไปขยับมาไม่อยู่นิ่ง,
ดุ๊กดิ๊ก.

กระดูก ๆ ว. อาการที่ศีรษะเป็นต้นตื้นเป็นระยะ ๆ;
อาการเคลื่อนไหวอย่างเด็กคลาน, อาการที่
หนอนคลาน.

กระดูก น. โครงร่างกาย มีลักษณะแข็ง, ส่วนใด
ส่วนหนึ่งของโครงร่างกาย; เรียกผลไม้ที่มี
เนื้อน้อย. ว. ตระหนี่.

กระดูกขัดมัน ว. ตระหนี่มาก; ใจคะแนนยาก.

กระดูกแข็ง (สำ) ไม่ตายง่าย ๆ.

กระดูกงู น. ตัวไม้หรือเหล็กที่ทอดเรียง
ตลอดลำเรือสำหรับตั้งงก.

กระดูกดำ น. ส่วนโนของกระดูกที่เผาแล้ว มี
สีดำ; ส่วนที่ลึกลงสุด.

กระดูกแทบออกนอกเนื้อ (สำ) เหนื่อยยาก
แสนสาหัส.

กระดูกร้องไต้ (สำ) การจับตัวฆาตกรรมมา
ลงโทษไต้.

กระดูกสันหลัง น. กระดูกแนวกึ่งกลางทาง
ด้านหลังของลำตัว เป็นแกนของร่างกาย;
โดยปริยายหมายถึง ส่วนที่สำคัญ, ส่วนที่เป็น
พลังอำนาจ.

กระดูกเหล็ก ก. แข็งแรง ไม่บาดเจ็บง่าย;
ไม่ตายง่าย ๆ.

กระดูกอ่อน (สำ) ยังไม่ชัดเจนในการต่อสู้.
กระเด็ง ก. ตืดหรือตันขึ้นเมื่อถูกกดหรือถูกบีบจนกระดอนขึ้น.

กระเด็น ก. เคลื่อนจากที่เดิมหรือแยกจากที่เดิมอย่างรวดเร็วเพราะกระทบสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแรง.

กระเด้า ก. ทำกันขึ้น ๆ ลง ๆ.

กระเตื้อง ว. สูงขึ้น, โตขึ้น, แข็ง, กระด้าง.

น. เครื่องมือตำข้าว โดยใส่ข้าวเปลือกในครกไม้ขนาดใหญ่ ใช้เท้าเหยียบปลายกระเตื้องให้กระดกขึ้นแล้วป่อย สากจะลงมากระแทกเมล็ดข้าวให้เปลือกหลุด. ก. แหนง, หมาง; กระดาก.

กระดูก ว. โอนไปโอนมาหรือยกขึ้นยกลง.

กระดูกกระดูก ว. มีกิริยามารยาทไม่เรียบร้อย; โยกเยก, โอนไปโอนมา.

กระดูก น. เสอใบเรือ; เสากกระดูก; กิ่งไม้ที่แตกออกตรงขึ้นไปจากกิ่งใหญ่; ลำน้ำขนาดเล็กที่แยกจากลำน้ำขนาดใหญ่เพื่อชักน้ำเข้านาเข้าสวน.

กระดูกโอด ก. อาการที่กระดูกขึ้นลงหลาย ๆ ครั้งเพราะดีใจ.

กระดูกตัวกระดูก ว. อาการที่ค่อย ๆ เคลื่อนไหวหรือเคลื่อนไหวช้า ๆ (ใช้กับกิริยาเดินหรือคลาน), โดยปริยายหมายถึง ชักช้า เช่น เตะคลานกระดูกตัวกระดูก.

กระดูกตาย น. ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม; อุปกรณ์สำหรับขุดมะพร้าวด้วยมือ.

กระดูกตายตื่นตูม (สำ) ตื่นตกใจง่ายโดยไม่พิจารณาให้รอบคอบก่อน, หวาดกลัวสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น.

กระดูกตายสามขา (สำ) ยินกรานไม่ยอมรับ, กระดูกตายขาเดียว.

กระดูกตายหมายจันทร์ (สำ) ผู้ชายหมายปองผู้หญิงที่มีฐานะดีกว่า.

กระดูกตือร้อน ก. รับประทาน, เร่งรีบ, ขมิขมัน, มีใจฝักใฝ่, ใส่ใจอยากจะทำ.

กระดูกตึก ก. ตีงเข้ามาโดยเร็วทันที; โดยปริยายหมายถึง สะดุด, ไม่ราบรื่น; รังไว้, ห้ามไว้โดยเร็ว; อาการที่กล้ามเนื้อหดและยึดตัวทันที.

กระดูกทวนควง (สำ) ทำให้ผู้มีอิทธิพลไม่พอใจ.

กระดูกตั้งกระดูกตั้ง ว. มีกิริยาท่าทางกระชดกระช้อย, ตั้งตั้ง.

กระดูกเตง ก. อุ่มเด็กเข้าสรวลหรือสรวลของโตงเตงไป.

กระดูกเตาะ ว. แกรุ่น, เฟ็งแตกเนื้อสาว.

กระดูกเตาะกระดูกเตาะ ว. เตาะ ๆ แตะ ๆ, ไม่แข็งแรง, อาการของเด็กที่เริ่มหัดเดิน.

กระดูกเตื้อง ก. เบาลง, ทุเลาลง, ผ่ายผืน, เจริญขึ้น; เขยื้อน.

กระดูกกระดูกกระดูก ก. ส่งเสียงให้รู้; โดยปริยายหมายถึง เปิดเผยข้อความที่ต้องการปิดบัง.

กระดูกถด ก. ชยับออกไปเล็กน้อย.

กระดูก โถน น. ภาชนะสำหรับบ้วนน้ำ และทิ้งของต่าง ๆ.

กระดูกโถงพระโรง (สำ) บุคคลที่ใคร ๆ ก็ใช้ได้ หรือใช้บุคคลนั้น ๆ อยู่คนเดียว.

กระดูกโถงปากแตร น. กระดูกโถงทรงกลมมีปากผายคล้ายแตร.

กระดูกทง น. ภาชนะเย็บด้วยใบตอง ยกขอบสูงสำหรับใส่ของ, ภาชนะที่ทำขึ้นสำหรับลอยน้ำในประเพณีลอยกระดูก; ตอนหนึ่ง ๆ ของนาซึ่งมีคันกัน; ฝาท่อนหนึ่ง ๆ ของจักร มีลักษณะคล้ายกระดูกทงนา; ไม้กระดูกดานที่ยึดกราบเรือหรือพาดแคมเรือทั้งสองข้างเป็นตอน ๆ; ตอนหนึ่ง ๆ ของข้อความ; ลักษณะนามของความผิดอาญาแต่ละกรรมหรือแต่ละครั้ง.
ว. ใช้เรียกไก่อ่อน; โดยปริยายใช้เรียกชายที่กำลังแตกเนื้อหนุ่ม.

กระทบ ก. โดน, ถูกต้อง, ปะทะ; พุดหรือทำให้กระทบเทือนไปถึงผู้อื่น.

กระทบกระท้ง ก. ตะต่อง, ทำให้กระทบเทือนถึง, ทำให้กระทบเทือนใจ.

กระทบกระทเทียบ ว. เปรียบเปรยให้กระทบถึง.

กระทบกระทเทือน ก. กระทบเทือนไปถึง, พาดพิงไปถึงให้รู้สึกสะเทือนใจ.

กระทบกระทแตก ว. กล่าวเปรย ๆ ให้กระทบไปถึงผู้ใดผู้หนึ่งอย่างแรง.

กระทบไหล่ ก. ได้เข้าไปใกล้ผู้มีชื่อเสียง.

กระทบวง (-ชวง) น. หมู, พวง, ชนิด, อย่าง, แบบ, กระบวน; ส่วนราชการสูงสุดของราชการบริหารส่วนกลาง มีรัฐมนตรีว่าการกระทบวงเป็นหัวหน้า.

กระทบ่อนกระทบแทน ว. ไม่เป็นขึ้นเป็นอัน, ไม่ครบถ้วน, ไม่ต่อเนื่องกัน.

กระทบะ น. ภาชนะสำหรับใช้ผัดหรือทอด.

กระทบะทองแดง น. หม้อหรือกระทบะโลหะเป็นที่ทรมานสัตว์ที่ตกนรก.

กระทบะใบบัว น. กระทบะขนาดใหญ่ ปากผายคล้ายใบบัว.

กระทบั้ง ก. ตี, กระทบแตก, บ. จดถึง, จานถึง; แม่, แม่แต่.

กระทบทำ ก. ทำ, จัดแจง, ปรงขึ้น, สร้างขึ้น.

กระทบทำโดยเจตนา ก. กระทบทำโดยรู้สำนึก.

กระทบทำโดยประมาท ก. กระทบทำโดยไม่มีระมัดระวัง.

กระทบทู้ น. ลำไม้ไผ่ที่ปักเป็นเสาไว้; หลัก; หัวข้อหรือข้อความที่ตั้งให้อธิบาย; ข้อความที่เป็นเค้าเื่อนนำหน้าบทกลอน; ชื่อหนอนผีเสื้อกลางคืน.

กระทบเทือน ก. ไหวหรือสั่นเพราะถูกกระทบ, โดยปริยายหมายถึง เป็นทุกข์กังวล.

กระทบเทือนใจ ก. ไม่สบายใจเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากกระทบ, สะเทือนใจ.

กระทบเทือนชวง ก. เป็นทุกข์กังวลเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากกระทบความรู้สึกอย่างรุนแรง.

กระทบแตก ก. กระทบโดยแรง, โดยปริยายหมายถึง การพุดกระทบชวงเสียงแสดงความโกรธหรือไม่พอใจ.

กระทบแตกกระทบั่น ว. กระทบแตกเสียงหรือกระทบถึงของให้รู้ว่าโกรธหรือไม่พอใจ.

กระทบแตกแตกต้น ว. กล่าวกระทบกระทบแตกหรือประชดเพราะความไม่พอใจ.

กระทบแนะกระทบแทน (-แทน) ก. พุดกระทบหรือพุดเสียดสี.

กระทบบวน น. กระบวน, แบบแผน, ชั้นเชิง; วิธีการ.

กระทบบวนการ น. ปราบกฎการณธรรมชาติที่ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงอย่างมีระเบียบไปสู่ผลอีกอย่างหนึ่ง, กรรมวิธีหรือลำดับการกระทบทำซึ่งดำเนินต่อเนื่องกันไปจนสำเร็จในระดับหนึ่ง.

กระทบบวนการยุติธรรม น. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อความยุติธรรมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ.

กระทบบวนความ น. แบบแผนของเนื้อความหรือเรื่องราว.

กระทบบวนท่า น. แม้ไม่แท้เป็นหลักในวิชากระบี่กระบองหรือมวย.

กระทบบอกเสียง น. ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทน.

กระทบบอง น. ไม้ท่อนยาวกลมใช้เป็นอาวุธสำหรับใช้ตี.

กระทบะ น. ภาชนะไม้กั้นแบนมีขอบ; ชื่อรถชนิดหนึ่งใช้บรรทุกสิ่งของ.

กระทบบุง น. ภาชนะสานทึบรูปกลมสูง พื้นก้นเป็นสี่เหลี่ยม, ลักษณะนามใช้เปรียบเทียบกับในความหมายว่า มาก.

ว. มาก

กระทบบุงโกย ว. จำนวนมาก.

น. ลักษณะนามใช้

เปรียบเทียบกับในความหมายว่า จำนวนมาก.

กระทบบรีกระทบเป่า ว. แคล้วคล่องว่องไว, กระทบฉับกระทบเฉง.

กระทบบ้อกระทบแป้ ว. บ้อแป้มาก, กำลั้งน้อย.

กระป๋องกระดาษ ว. อาคารที่بنั้ไม่รู้จั้กับ, อาคารที่บนั้ร้ไร.

กระป๋องกระดาษ ว. มีป๋องป๋องมาก.

กระป๋อง น. เครื่องใช้ลักษณะคล้ายถุ้ ใช้ใส่ของต่าง ๆ; เรียกถุ้หน้าห้องสั้ตัวบางชนิดสำหรับใส่ถุ้; พนักงานเก็บค่าโดยสารรถหรือเรือประจำทาง.

กระป๋องเล็ก ว. หมดเงินเพราะใช้จ่ายมาก.

กระป๋องตุง ว. มีเงินในกระป๋องมาก.

กระป๋องเบา ว. มีเงินในกระป๋องน้อยลง.

กระป๋องแพ้ว ว. มีเงินในกระป๋องน้อยลงมาก.

กระป๋องหนัก ว. มีเงินมาก, ร้รวย.

กระป๋องแห้ง ว. ไม่มีเงินติดกระป๋องเลย.

กระป๋อง ส. คำใช้แทนตัวผู้พูดเพศชาย พูดกับผู้ใหญ่, เป็นสรรพนามบุรุษที่ ๑.

กระป๋องผลาม (-ผลึ้-ผลึ้) ว. รี้ร้อนเกินไปไม่ระมัดระวัง.

กระป๋องรี้ ว. น้อยมาก, เล็กน้อย.

กระป๋อง น. เนื้อไม้ที่อยู่ระหว่างเปลือกกับแก่น มีลักษณะอ่อนยุ้. ว. โดยปริยายหมายถึงไม่เป็นแก่นสาร.

กระป๋อง ก. โบกสิ่งที่เป็นผืนหรือแผ่นบาง ๆ ขึ้นลง, พัดหรือโบกด้วยอาการเช่นนั้น; โดยปริยายหมายถึง แพร่กระจาย เช่น กระป๋องข้าว.

กระป๋องมือ ก. พนมมือ. น. มือที่พนม.

กระป๋อง ก. ลักษณะอาการที่ของเหลวหรือนุ่มที่ไหวขึ้น ๆ ลง ๆ.

กระป๋อง ว. อาคารที่สร้างทำเป็นโครง (ใช้กับผู้หญิง).

กระป๋อง ว. คำแสดงความไม่แน่ใจ, คำแสดงความคาดคะเน.

กระป๋อง ก. แสดงอาการซ่อนความอายลับ ๆ ล้อ ๆ.

กระป๋อง ว. ย่องแย้ (ใช้แสดงอาการเดินของคนขรา).

กระป๋อง น. เครื่อง, สิ่งของ, เครื่องกิน.

กระป๋อง น. เครื่องบริจาค.

กระป๋อง น. ชื่อขนมอย่างหนึ่ง ทำในพิธีสารท เรียกว่า ข้าวกระป๋องหรือข้าวทิพย์.

กระป๋อง น. เครื่องกินที่ไม่มีของสดของคว.

กระป๋อง (ราชา) น. เครื่องสร้งในพระราชพิธีสร้งพระมหารั้.

กระป๋อง (-สาด) น. ขนมทำด้วยถั่วงาและข้าวเม่าข้าวดอกกวนกับน้ำตาล ใช้ไหว้บรรพบุรุษในพิธีสารท.

กระป๋อง (ราชา) น. เครื่องเสว.

กระป๋อง (ราชา) น. เครื่องกิน มีอาหารควหวาน.

กระป๋อง น. ยาก, คนขอทาน.

กระป๋อง ก. ยี้มย้อย, ยี้มด้วยความอี้มใจ, ยี้มย้อยผองใส, กระหี้มยี้มย้อย.

กระป๋อง ว. อะไร, อย่างไร, เท่าไร, ทำไม, ไฉน.

กระป๋อง ก. วุ่นวายใจ.

กระป๋อง ว. รี้แรงอย่างไม่นอนใจ.

กระป๋อง (-โล) น. ชื่อโรคชนิดหนึ่ง ทำให้ร่างกายทรุดโทรม มีอาการผอมแห้ง ตัวเหลือง เท้าเย็น.

กระป๋อง (-สาบ) น. เงินตราที่ทำด้วยโลหะ, ษาปณ์.

กระป๋อง น. ไม้ยาวมีแกนพันด้ายสำหรับทอผ้าหรือเย็บผ้า.

กระป๋อง น. ถุ้ขนาดใหญ่ที่สานหรือทอด้วยต้นกระจุ้หรือป่านปอ สำหรับบรรจุข้าวและของอื่น ๆ.

กระป๋อง น. ถุ้ผ้าใบหรือหนัง ลักษณะคล้ายหมอนข้างขนาดใหญ่ บรรจุขี้เลื่อยเศษผ้าหรือฟองน้ำอัดแน่น เป็นอุปกรณ์ฝึกซ้อมของนักมวย; โดยปริยายเรียกผู้ที่ถูกทำร้ายร่างกายอย่างบอบข้โดยไม่มีทางสู้หรือไม่กล้าต่อสู้.

กระสัน ก. คะนิง, คิดผูกพันอยู่, มีใจจดจ่ออยู่; กระวนกระวายใน काम; ผูกให้แน่น, รััด; เชื่อมต่อ; อายามาก. ว. แน่น.

กระสับกระส่าย ว. เร่าร้อนใจ หนึ่งเป็นปกติไม่ได้, กระวนกระวาย, ทุรนทุราย.

กระสือ น. ผีชนิดหนึ่งเชื่อว่าเข้าสิงผู้หญิง ชอบกินของโสโครก ออกหากินในเวลากลางคืน เห็นเป็นแสงเรือง ๆ ในที่มีมืด; แก๊สมีเทนติดไฟในอากาศ เป็นแสงวอบวบในที่มืด; โคมชนิดหนึ่ง; ชื่อเห็ดที่เรืองแสงได้ในเวลากลางคืน; ชื่อว่านชนิดหนึ่ง; ชื่อหนอนชนิดหนึ่ง เรียกว่า หนอนกระสือ.

กระเสี้ยนกระสาวย น. เศษเล็กเศษน้อย. ว. นิดหน่อย.

กระเส่า, กระเส้า ๆ ว. ลั่นแคววและเบา (ใช้กับเสียง).

กระเสาะกระแสะ ว. อาการที่ป่วยอยู่บ่อย ๆ, เสาะแสะ.

กระเสือกกระสน ว. ตื่นรนเพื่อให้พ้นจากความทุกข์ยากลำบาก.

กระแส น. น้ำหรือลมที่ไหลและพัดต่อเนื่องกัน ไม่ขาดสาย; เส้น, สาย, แนว, ทาง.

กระแสเงิน น. การหมุนเวียนของเงินตรา.

กระแสข่าว น. ข่าวที่ได้ฟังมา.

กระแสความ น. แนวความคิด, ข้อความที่ต่อเนื่องกัน.

กระแสดรง น. กระแสไฟฟ้าซึ่งเคลื่อนที่ตามแนวทิศเดียวกันอยู่ตลอดเวลา.

กระแสพระราชดำรัส (-ราชชะ-) (ราชา) น. ข้อความที่พระเจ้าแผ่นดินตรัส.

กระแสบ้าง (ราชา) น. คำพูด, คำสั่ง.

กระแสลับ น. กระแสไฟฟ้าซึ่งเคลื่อนที่โดยสลับแนวทิศอยู่ตลอดเวลา.

กระแสลังคม น. ความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ในสังคมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง.

กระแสเสียง น. เสียงที่เปล่งออกไป, น้ำเสียง.

กระหนก น. ชื่อลายไทยประเภทหนึ่ง.

กระหนาบ ก. ประกบเข้าให้แน่น, ประชิดเข้าไปทั้งสองข้าง, ติดชิดกันทั้งสองข้าง.

กระหน่ำ ว. ช้ำ ๆ ลงอย่างหนัก.

กระหม่อม น. ส่วนของกะโหลกอยู่ตรงแนวกลางศีรษะ, หม่อม; คำสำหรับใช้ควบกับคำที่ขึ้นต้นว่า เกล้า เช่น ทูลเกล้าทูลกระหม่อม. (ราชา) ส. คำใช้แทนตัวผู้พูดเพศชาย ทูลพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าที่ได้ทรงกรม และหม่อมเจ้า, เป็นสรรพนามบุรุษที่ ๑, สรรพนามบุรุษที่ ๑ ที่หม่อมเจ้ามีรับสั่งระหว่างกัน. (ราชา) ว. คำรับหรือคำสั่งท้ายที่ผู้ชายใช้ทูลเจ้านายชั้นหม่อมเจ้า.

กระหม่อมบาง (สำ) เจ็บป่วยง่าย.

กระหม่อม ก. กริม, คร้มใจ, ฐมใจ, อิ่มใจ, ใช้คู่กับคำ อิ่มย่อง เป็น กระหม่อมอิ่มย่อง.

กระหัง น. ผีชนิดหนึ่งเชื่อว่าเข้าสิงผู้ชาย มีปีก มีหาง ใช้กระดิ่งต่างปีก สากคำข้าวต่างขา สากกะเบือต่างหาง ชอบกินของโสโครก.

กระหาย ก. รู้สึกคอแห้งอยากดื่มน้ำ; อายามาก.

กระหายเลือด ว. พอใจอยากเห็นเลือดตกยางออก, เขี้ยวโหด.

กระหิม ว. เสียงก้อง. ก. โด่งดังรึกันไปทั่ว.

กระหืดกระหอบ ว. มีอาการรีบร้อนอย่างเหนียวหอบ.

กระห่มัดกระหม่ม (-หม่ม) ก. เขมัตตหม่ม, ใช้จ่ายอย่างระมัดระวัง.

กระเหียนกระหือรี ก. แสดงความกระตือรือร้น เอาจริงเอาจังอย่างออกนอกหน้า.

กระแหนกระแหน (-แหน) ก. พุดกระทพหรือพุดเสียดสี, กระแนะกระแหน.

กระอ้อมกระแอม ว. อ้อมแอม, ไม่ฉะฉาน, ไม่ชัดเจน, ไม่เต็มปากเต็มคำ (ใช้กับกิริยาพูด).

กระอ๊ก ก. ทะลักออกมาจากคอ เช่น กระอ๊กเลือด.

กระอ๊กกระอ่วน ว. ลังเลใจ, ตกลงใจไม่ได้.

กระอึกกระอ๊ก ว. อาการที่พูดไม่ออก ติดอยู่ในคอ, อึกอ๊ก.

กรัก (กรัก) น. แก่นขนุน ใซ้อย่อมผ้า อาทิ สบงจีวร.

ว. สีแดงคล้ำอย่างสีหมากแห้ง เรียกว่า สีกรัก.

กรัง (กรัง) ก. แห้ง, แห้งติดแน่นอยู่.

กรัชชากย (กะรัดชะ-, กะหัดชะ-, กรัดชะ-) น. ร่างกาย.

กรัม (กรัม) น. มาตรการชั่งน้ำหนักในระบบเมตริก

เท่ากับ ๑๐๐ เซนติกรัม หรือ ๑ ใน ๑,๐๐๐

แห่งกิโลกรัม, อักษรย่อว่า ก. (พ. gramme).

กราก (กราก) ก. ตรงเข้าไปหรือเข้ามาโดยเร็ว.

ว. รวดเร็ว; เสียงอย่างเสียงลากกิ่งไม้; อาการ
ที่กระแสน้ำไหลเชี่ยว.

กราด (กราด) ก. กวาดให้แน่น, กวาดให้อยู่ในบังคับ;

พ่นน้ำฝนและไก่แล้วเอาออกฝั่งแดด; ตาก

อยู่กลางแดดกลางลม. ว. ชัดสายไปโดยไม่

เจาะจง.

กราดเกรี้ยว ก. แสดงกริยาท่าทางดุว่ากล่าว
อย่างรุนแรงเพราะโกรธ, เกรี้ยวกราด.

กราน (กราน) น. ทอดตัว ล้มตัวลงราบ; คำ, ยัน.

กรานกฐิน (-กะถิน) ก. ซึ่งไม้สะดึง คือ เอาผ้า
ที่จะเย็บเป็นจีวรเข้าซึ่งไม้สะดึง เย็บเสร็จแล้ว
บอกแก่ภิกษุทั้งหลายผู้ร่วมใจกันยกผ้าให้
ในนามของสงฆ์เพื่ออนุโมทนา.

กราบ (กราบ) น. ไม้เสริมแคมเรือให้สูงขึ้น, ไม้กระดาน

ที่ติดตรงแคมเรือไปตามแนวนอนสำหรับเดิน.
ก. แสดงความเคารพโดยนึ่งประนมมือขึ้น

เสมอหน้าผาก แล้วน้อมศีรษะลงจรดพื้น.
กราฟ น. แผนภูมิที่ใช้เส้น จุด หรือภาพ เพื่อแสดง
ความเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรตัวหนึ่ง
เทียบกับความเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรตัว
อื่น. (อ. graph).

กราย (กราย) ก. เดินเฉียดเข้าไปใกล้ ๆ.

กราวรูต (กราว-) ว. ทั้งหมด, ไม้เห็น.

กรำ (กรำ) ว. ตรำ, ฝ่า, สู้ทนลำบาก.

กริ่ง (กริ่ง) น. เครื่องบอกสัญญาณมีเสียงดังเช่นนั้น;
เรียกพระเครื่องที่มีก้อนโลหะอยู่ข้างใน เมื่อ
เขย่ามีเสียงดังกริ่ง ๆ. ก. นึกแคลง, นึกระแวง,
นึกสงสัย.

กริ่งเกรง ก. ระแวงกลัวไป.

กริช

(กริด) น. อาวุธ

ชนิดหนึ่ง คล้าย

มีด ๒ คม

ปลายแหลม มีทั้งใบมีดคดและตรง.

กริณี, กรินี (กะ-) น. ข้างพัง, ใซ้ว่า กริณีหรือกรินี.

กริน (กะ-) น. ข้าง, ข้างพลาย.

กรินทร์ น. พญาข้าง, ข้างที่ควรยกย่อง.

กริบ (กริบ) ก. ขริบ, ตัดให้ขาดโดยฉับไว. ว. มาก;

โดยปริยายหมายถึง เจ็บไม่มีเสียงดัง.

กริม (กริม) ก. กระหึ่ม, คร่มใจ, ภูมิใจ, อิ่มใจ.

กริยา (กริยา, กะริยา) น. คำที่แสดงอาการของนาม
หรือสรรพนาม.

กริยานุเคราะห์ น. กริยาที่ใช้ช่วยกริยาอื่น ๆ.

กริยาวิเศษณ์ น. คำวิเศษณ์ใช้ประกอบคำ
กริยาหรือคำวิเศษณ์ด้วยกัน เพื่อให้แตกต่าง
ออกไป.

กรี (กะรี) น. ข้าง.

กรีธา (กรีธา) น. กีฬาอย่างหนึ่งแบ่งเป็น ๒ ประเภท
คือประเภทคู่และประเภทลาน; การเล่น
สนุก; การประลองยุทธ์.

กรีธาสถาน น. สถานที่เล่นกีฬา.

กรีด (กรีด) ก. ร้องเสียงแหลม; มีท่วงท่าการเดินที่มี
ลีลางดงามอย่างละครร่า; ชิดให้เป็นรอยหรือ
ให้ขาด; ระเบิด, ครูดไป; เอาคมมีดสับดบน
ของแข็งเพื่อให้คม (ลับมีด). ว. อาการที่ร้อง
เสียงแหลม.

กรีดกราย (-กราย) ว. เดินทอดแขนและ
จิบนิ้ว, มีท่าทางหยิบหยง.

กรีดน้ำตา ว. เช็ดน้ำตาด้วยนิ้วอย่างละครร่า,
โดยปริยายเป็นคำแสดงความหมั่นไส้.

กรีดนิ้ว ก. ใช้นิ้วมือหยิบ.

กรีด (กรีด) ว. ร้องเสียงดังด้วยความชื่นชม หรือโกรธ
หรือตกใจ.

กรีดกรีด (-กรีด) ว. ส่งเสียงร้องแสดงความพอใจ.

กรีธา (กรีธา) ก. เคลื่อน, ยก, เดินทางเป็นหมู่เป็นกระบวน.

กรีธาทัพ ก. ยกกระบวนทัพ, เดินทางทัพ.

กรีธาพล ก. เคลื่อนพล, ยกพล.

กรู (กรู) น. ห้องใต้ดิน ใต้พระเจดีย์ สำหรับเก็บพระพุทธรูปและสิ่งมีค่าอื่น ๆ. ก. ปิดกันช่องโหว่หรือที่ว่าง.

กรุง (กรุง) น. เมืองหลวง, เมืองซึ่งเป็นที่ตั้งรัฐบาลกลาง, เมืองที่เป็นศูนย์กลางของประเทศ.

กรู้ง พาลี (กรู้ง-) น. ภาชนะทำด้วยกาบกล้วยเป็นรูปกระบะ สีสเหลืองสำหรับวางเครื่องเช่นสังเวีย.

กรุณา (กรุณา) น. ความสงสารคิดจะช่วยให้พ้นทุกข์; ใช้ประกอบหน้ากริยาแสดงความขอร้องอย่างสุภาพ.

กรุ่น (กรุ่น) ว. ไฟที่ยังไม่ดับแต่ไม่ถึงกับลุกโพล่ง; ยังเหลืออยู่บ้าง, มีเรื่อย ๆ, ร้อนรุ่มอยู่ภายในใจ.

กรุ่มกริม (กรุ่มกริม) ก. แสดงสีหน้า แหวตา และท่าทางเจ้าชู้.

กรุย (กรุย) น. หลักที่ปักรายไว้เป็นเครื่องหมาย. ก. ทางทางเพื่อเป็นแนวไว้, โดยปริยายหมายถึงเปิดทางให้สะดวก.

กรุยกราย (-กราย) ว. เดินทำท่าทางเจ้าชู้; เดินด้วยท่าทางหยีบหย่ง.

กรู (กรู) ว. วิ่งไปพร้อม ๆ กันอย่างรวดเร็วในทางแคบ.

กรูด (กรูด) ว. เสียงอย่างเสียงที่ลากของหนักถูไปกับพื้น. ก. ถอยอย่างไม่มีระเบียบ, ถอยอย่างรวดเร็ว. น. โรคหูด.

กลด- (กลดะ-) ว. อันกระทำแล้ว.

กฤดาภินิหาร (กฤดาภินิหาร) น. บารมีอันยิ่งใหญ่ที่ทำได้. ว. มีบารมีอันยิ่งใหญ่ที่ทำได้.

กฤดาภินิหาร (กฤดาภินิหาร) น. อภินิหารที่ทำได้. ว. มีอภินิหารที่ทำได้.

กฤษฎีกา (กฤษฎะ-) น. กฎเกณฑ์หรือข้อตกลงที่กำหนดขึ้นเป็นหลักปฏิบัติ.

กฤษณา (กฤษณะหฺนา) น. ชื่อต้นไม้ เนื้อไม้สีดำกลิ่นหอม ใช้ทำยาได้.

กล, กลด- (กน, กนละ-) น. การลวงหรือล่อลวงให้หลงหรือให้เข้าใจผิด, เล่ห์เหลี่ยม; เครื่องกลไก, เครื่องจักร, เครื่องยนต์. ว. เช่น, อย่าง, เหมือน; เคลือบแฝง.

กลไก (กน-) น. ตัวจักรต่าง ๆ, ระบบหรือองค์การที่ทำงานสำเร็จ; กระบวนการต่อเนื่องที่ทำให้เกิดปฏิกิริยา.

กลบท (กนละ-) น. คำประพันธ์ที่ใช้คำหรือสัมผัสสลับแกว่งกว่าธรรมดา.

กลไฟ (กน-) น. เรียกเรือโดยสารหรือบรรทุกสินค้าที่ใช้ฟันเป็นเชื้อเพลิงต้มน้ำ ให้แรงดันไอน้ำขับเคลื่อน ใช้แล่นในทะเลหรือมหาสมุทร.

กลเม็ด (กนละ-) น. วิธีที่แยบคายหรือพลิกแพลง.

กลยุทธ์ (กนละ-) น. การรบที่มีเล่ห์เหลี่ยม, วิธีการต่อสู้ที่ต้องใช้กลอุบายต่าง ๆ, เล่ห์เหลี่ยมในการต่อสู้.

กลวิธี (กนละ-, กน-) น. วิธีการพลิกแพลงโดยอาศัยความรู้ความชำนาญ.

กลศาสตร์ (กนละ-) น. สาขาหนึ่งของวิชาฟิสิกส์.

กลอักษร (กน-, กนละ-) น. คำประพันธ์ที่ซ่อนเงื่อนไว้ให้อ่านด้วยความฉงน.

กลด (กลด) น. เครื่องกันแดดหรือฝน ใช้ถือกันเจ้านาย, ราชาศัพทว่า พระกลด, ร่มขนาดใหญ่สำหรับพระจตุรงค์; เรียกดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ที่มีแสงสว่างเป็นวงกลมล้อมรอบว่า ดวงอาทิตย์ทรงกลด ดวงจันทร์ทรงกลด.

กล่น (กล่น) ก. เคลื่อนกลาด, ตื่นตาช, เร็วราดอยู่.
กลบ (กลบ) ก. เอาสิ่งซึ่งเป็นผงโรยทับข้างบนเพื่อปิดบัง, เอาดินหรือสิ่งอื่น ๆ ใส่ลงไปในพื้นที่เป็นหลุมเป็นบ่อ หรือเป็นแอ่งเพื่อให้เต็มหรือไม่ให้เห็นร่องรอย; โดยปริยายหมายถึงปิดบัง.

กลบเกลื่อน (-เกลื่อน) ก. เสความ เช่น พุดกลบเกลื่อน ทำกลบเกลื่อน.

กลม (กลม) น. ชื่อเพลงหน้าพาทย์. ว. มีลักษณะโดยรอบไม่เป็นเหลี่ยม; อ้วน; กลิ้งกลอกเต็มตัว; ลักษณะนามเรียกจำนวนเหล่าที่บรรจุในขวดกลม.

กลมกล่อม (-กล่อม) ว. ที่เข้ากันพอดี (ใช้กับรสหรือเสียง).

กลมกลิ้ง (-กลิ้ง) ว. งามพอเหมาะ.

กลมกลืน (-กลืน) ก. เข้ากันได้ดี, ไม่ขัดแย้งกัน.

กลมเกลียว (-เกลียว) ว. เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน.

กลมดิก ว. กลม; กลิ้งไปได้รอบตัว, กลิ้งกลอก.

กลมเป็นลูกมะนาว, กลิ้งเป็นลูกมะนาว (สำ) หลบหลีกไปได้คล่องจนจับไม่ได้.

กลวง (กลวง) ว. เป็นรูเป็นโพรงข้างใน, ไม่ตัน.

กล้วย ๆ ว. ง่ายมาก.

กลอก (กลอก) ก. เคลื่อนหรือขยับเขยื้อนกลับไปกลับมาในที่จำกัด, ทำให้เคลื่อนวนกลับไป.

กลอกกลับ ก. เปลี่ยนไปมาเชื่อถือไม่ได้, กลับกลอก.

กลอกกลิ้ง ก. กลับไปกลับมา เอาแน่ไม่ได้, กลิ้งกลอก.

กลอง (กลอง) น. เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี ซึ่งหน้าด้วยหนัง ใช้ตีบอกสัญญาณ กำกับจังหวะหรือใช้ตีร่วมกับเครื่องดนตรีอื่น ๆ.

กลอง (กลอง) น. ภาษาขี้สัสของ มีฝาปิด.

กลอง (กลอง) น. วัตถุลักษณะยาวกลวงตลอด, อุปกรณ์ถ่ายภาพหรือขยายภาพ. ว. ขำวที่สี่แล้ว แต่ไม่ขัดขาว ยังมีเชื้อหุ้มเมือกและวิตามินอยู่.

กล้องจุลทรรศน์ น. กล้องขยายของเล็กให้เห็นเป็นของใหญ่. (อ. microscope).

กล้องโทรทรรศน์ น. กล้องสำหรับส่องดูของไกลให้เห็นใกล้, กล้องส่องทางไกล. (อ. telescope).

กลอน (กลอน) น. ไม้ขีดประดูหน้าต่าง, ดาล, เครื่องสลักประดูหน้าต่าง; คำประพันธ์ชนิดหนึ่ง.

กลอนตัน น. กลอนที่ว่าปากเปล่าโดยไม่เคร่งครัดตามหลักสัมผัส.

กลอนตลาด น. คำกลอนสามัญ โดยมากเป็นกลอน ๘.

กลอนบทละคร น. กลอนเล่าเรื่อง ใช้เป็นบทแสดง วรรคแรกขึ้นต้นด้วย เมื่อนั้น บัดนั้น หรือมาจะกล่าวบทไป.

กลอนเพลงยาว น. กลอนที่เขียนแสดงความรักหรือเล่าสู่กันฟัง.

กลอนลิลิต น. คำกลอนที่แต่งอย่างร้าย.

กลอนสด น. กลอนที่ผูกและกล่าวขึ้นทันทีโดยไม่ได้คิดหรือเตรียมตัวมาก่อน.

กลอนสวด น. กลอนที่อ่านเป็นทำนองสวดข้อความที่แต่งมักจะเป็นเรื่องศาสนา.

กลอนสุภาพ น. กลอนเพลงยาวหรือกลอนตลาด.

กลั่น (กลั่น) ก. ตัดหรือทำให้เกรียน (ใช้กับผมหรือขนสัตว์). ว. เลียน, โฉน.

กล่อม (กล่อม) ก. ฝากแต่ให้กลมงาม; โดยปริยายหมายถึง เหมาะเจาะ; ร้องเป็นทำนองเพื่อเล้าโลมใจหรือให้เพลิดเพลิน, โดยปริยายหมายถึง พุดให้น้อมใจตามหรือทำให้เพลิดเพลิน.

กล่อมเกล้า (-เกล้า) ก. ทำให้เรียบร้อย, ทำให้ดี, โดยปริยายหมายถึง อบรมให้มีนิสัยดี.

กล่อมเกลี้ยง ก. อบรมเลี้ยงดูให้มีนิสัยดี.

กล่อมเกล้า (กล่อมเกล้า) ก. เคี้ยวไม่ทันแหลกแล้วรีบกลืน, เคี้ยวไม่ถนัด; พุดอ้อมอ้อมพอให้ผ่านไป; ทำพอให้ผ่านไป.

กลัก (กลัก) น. ภาชนะที่มีลักษณะคล้ายกล่อง มีฝาสวม สำหรับบรรจุสิ่งของเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น กลักไม้ขีด.

กลัด (กลัด) ก. เสียบขัดไว้ให้อยู่ด้วยของแหลม, ทำให้ติดขวางไว้ไม่ให้หลุดออก; อากาศที่ฝังบางสิ่งบางอย่างค้างอยู่ข้างใน เช่น กลัดหนอง.

กลัดกลุ่ม ก. ขัดข้องกลุ่มอยู่ในอก.

กลัดมัน ว. มีความรู้สึกทางกามารมณ์อย่างรุนแรง.

กลั่น (กลั่น) ก. คัดเอาแต่ส่วนหรือสิ่งที่สำคัญหรือที่เป็นเนื้อแท้ด้วยวิธีต้มให้ออกเป็นไอ แล้วใช้ความเย็นบังคับให้เป็นของเหลว, โดยปริยายหมายถึง คัดเอา เลือกเอา. ว. ที่คัดเลือกไว้แล้ว.

กลั่นกรอง ก. คัดเลือกเอาสิ่งที่ดีที่สุด, พิจารณาอย่างถี่ถ้วนรอบคอบ.

กลั่นแกล้ง ก. หาความไม่ดีหรือความชั่วใส่ให้, ให้อายโดยวิธีต่าง ๆ, แกล้งใส่ความ.

กลั่น (กลั่น) ก. บังคับความรู้สึกหรือสิ่งที่อยู่ภายในร่างกายไม่ให้ออกมา.

กลั่นใจ ก. อั้นลมหายใจ.

กลับ (กลับ) ก. ตรงกันข้ามกับภาวะเดิมหรือทิศทาง, เปลี่ยนเป็นตรงกันข้าม, พลิกหน้าเป็นหลัง, เปลี่ยน.

กลับกลอก ก. เปลี่ยนไปมาเพื่อถือไม่ได้.

ว. ที่พูดจาไม่อยู่กับร่องกับรอย.

กลับกลาย ก. เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นไป.

กลับบัว ก. พุดแล้วไม่เป็นตามพุด, ไม่ทำตามที่พุดไว้, พุดแล้วเปลี่ยนคำพุด.

กลับคืน ก. กลับที่เดิม, สูสภาพเดิม.

กลับตาลปัตร ว. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตรงกันข้ามกับที่คาดหวังไว้.

กลับเนื้อกลับตัว (สำ) เลิกทำความชั่วกลับมามีความดี.

กลับบ้านเก่า (สำ) ตาย.

กลับไปกลับมา ก. พลิกแปลง, ไม่แน่นอน.

กลับมาตายรั้ง (สำ) กลับมาอยู่กับครอบครัวตามเดิม.

กลับลัว (สำ) เปลี่ยนความคิด.

กลับหน้ามือเป็นหลังมือ (สำ) เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างตรงกันข้าม.

กลัว (กลัว) ก. รู้สึกไม่ชอบหรือกลัวสิ่งที่ไม่ดี, รู้สึกหวาดเพราะคาดว่าจะประสบภัย.

กลัวดอกพิกุลจะร่วง (สำ) อากาศที่นิ่งไม่พุด.

กลัววาน ก. กลัวจนตั้งสติไม่อยู่.

กลัว (กลัว) ก. เาน้ำหรือของเหลวเข้าไปสัมผัสพอให้ชุ่ม.

กลัวคอ ก. ต้มแต่น้อย พอให้ชุ่มคอ.

กลัว (กลัว) ก. ไม่กลัว, ไม่ครั่นคร้าม. ว. แข็ง, แรง.

กลัวได้กลัวเสีย ว. ใจป้ำ, ใจเป็นนักเลง, ไม่กลัวขาดทุน.

กลัวน้มน้มน (สำ) กลัวเกินไปมักจะเป็นอันตราย.

กลาง (กลาง) น. ส่วนที่ไม่ค่อนข้างข้างใดข้างหนึ่ง, โดยปริยายหมายถึง ในที่หรือเวลาระหว่าง; ที่รวม, ที่รวมกิจการงานที่มีสาขาย่อยออกไป.

กลางเก่ากลางใหม่ ว. ไม่เก่าไม่ใหม่.

กลางคน ว. มีอายุพ้นวัยหนุ่มสาว แต่ยังไม่แก่.

กลางคืน ว. ในระหว่างเหตุการณ์, ในระหว่างที่ยังไม่เสร็จเรียบร้อย.

กลางเกลื่อน (-เกลื่อน) ว. ดาษคืน, เร็ยรายหรือกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป, เกลื่อนกลาง.

กลาง (กลาง) ก. เปลี่ยนไป, แปรปรวนไป, เป็นอื่นไป, แปลงไป. ว. ที่แปลงไป; เรียกปีที่สว่างหรือเปลี่ยนไปแล้วปีหนึ่งว่า ปีกลาง.

กล่าว (กล่าว) ก. บอก, แจ้ง, พุด.

กล่าวขวัญ ก. พุดถึง, พุดออกชื่อและกล่าวถึง การกระทำของคนอื่น.

กล่าวขาน ก. เล่ากันมา.

กล่าวถาม ก. สู้ขอ.

กล่าวโทษ ก. แจ้งว่ากระทำความผิด.

กล่าวบท ก. เล่าเรื่อง.

กล่าวร้าย ก. พูดถึงในเชิงร้าย, ให้ร้าย.

กล่าวหา ก. ฟ้อง, กล่าวโทษ.

กลาโหม (กะลาโหม) น. ชื่อกระทรวงที่มีอำนาจหน้าที่ป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร.

กล้ำ (กล้า) ก. ควบ, ทำให้เข้ากัน, กลืนกัน.

กล้ากราย ก. เข้าไปปะปน, ล่วงเข้าไปข้างใน.

กล้ากลืน ก. ผินใจ, อุดกลืนไม่แสดงให้เห็น.

กลิ้ง (กลิ้ง) ก. ของกลมพลิกเลื่อนไปตามพื้น; โดยปริยายหมายถึง พลิกแปลงเอาตัวรอด, จับไม่ได้.

กลิ้งกลอก ก. กลับไปกลับมา เอาแน่ไม่ได้, กลอกกลิ้ง กี่ว่า.

กลิ้งเกลือก ก. พยายามช่วยตัวเองเท่าที่จะทำได้, เกลือกกลิ้ง.

กลิ้งเป็นลูกมะนาว (สำ) หลบหลีกไปได้คล่องจนจับไม่ได้.

กลืน (กลืน) น. สิ่งที่ได้ด้วยจมูก; โดยปริยายหมายถึง ลักษณะไม่สนใจ, ซื่อซึ้ง ดอกไม้ร้อย; พูกลืน.

กลืนอาย น. กลืน.

กลี (กลี) น. สิ่งร้าย, โทษ. ว. ชั่วร้าย, ไม่เป็นมงคล, กาลี.

กลียุค (กะลี-) น. ช่วงเวลาที่มีแต่เรื่องรุนแรง เสวร้าย.

กลิ้ง (กลิ้ง) ก. ทำให้กลมหรือเป็นรูปต่าง ๆ.

กลิ้งกลิ้ง ว. งามเกลี้ยงเงลา.

กลืน (กลืน) ก. ทำให้อาหารหรือสิ่งอื่น ๆ ที่อยู่ใมปากกลืนลงคอไป, อุดกลืนไม่แสดงให้ปรากฏออกมา, ประสานกันหรือเข้ากันได้สนิท.

กลืนน้ำลายตัวเอง (สำ) พูดไว้อย่างหนึ่งแล้วกลับพูดแย้งคำที่พูดไว้เดิม.

กลืนไม่เข้าคายไม่ออก (สำ) ทำตามต้องการไม่ได้.

กลืนไม่ลง ก. รับไม่ได้.

กลืนเลือด (สำ) กล้ากลืนความเจ็บแค้นอย่างแสนสาหัส.

กลุ่ม (กลุ่ม) น. คน สัตว์ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่รวมกันเป็นหมู่หรือเป็นกลุ่ม; ลักษณะนามเรียกของที่เป็นกลุ่ม.

กลุ่ม (กลุ่ม) ว. ชุลมุน, ซวักซวัก, ประดงกันเข้ามา.

กลุ่มมุ่ม ก. ประดงหอมล้อมเข้ามา.

กลุ่มอกกลุ่มใจ ก. รู้สึกเป็นทุกข์หรือยุ่งยากใจ.

กลูโคส (กลู-) น. น้ำตาลชนิดหนึ่ง มีรสหวานน้อยกว่าน้ำตาลทราย มีในน้ำผึ้งและผลไม้ที่มีรสหวาน (ชื่อ glucose).

กเลวระ (กะเลวระ) น. ซากศพ.

กวด ก. ทำให้แน่น ให้ตั้ง หรือให้เขม็งยิ่งขึ้น, ทำให้เรียบและแนบสนิทเป็นเนื้อเดียวกัน, เร่งเพื่อให้ทัน.

กวดขัน ว. เอาจริงเอาจัง, เร่งรัดให้ยิ่งขึ้น.

กวดวิชา ก. เรียนเสริมเพื่อให้ทันหรือมีความรู้ดียิ่งขึ้น.

กวน ก. รุกวนทำให้เกิดความรำคาญ, ก่อกวนทำให้วุ่นวาย, ขวนให้เกิดความรำคาญ ขวนให้ทำร้าย; คนให้หัวกัน, คนให้เข้ากัน. น. เรียกของกินที่ทำด้วยผลไม้เกี่ยวกับน้ำตาล เช่น พุเรียนกวน.

กวนน้ำให้ขุ่น (สำ) ทำเรื่องราวที่สงบอยู่แล้วให้เกิดเป็นปัญหาขึ้นมาอีก.

ก๊วน น. กลุ่มคนที่ร่วมทำกิจกรรมเดียวกันเป็นประจำ; กลุ่มคนที่มักก่อความวุ่นวาย.

กวด (กวด) ก. บัดไปมา, ตวัด, กระหวัด.

กวดแกว่ง (กวดแกว่ง) ก. บัดไปมา, แกว่งไปมา, ไม่อยู่กับที่, แกว่งกวด.

กวดไกว (กวดไกว) ก. เหวี่ยงไปมา, ไม่อยู่กับที่.

กว่า (กว่า) ว. เกิน; เป็นคำใช้เปรียบเทียบ. ข. เลยไป, พันไป, ก่อน, ยังไม่ทัน.

กว่าถั่วจะสุกกาก็ไหม้ (สำ) กว่าจะได้ผลสำเร็จก็ต้องเสียอย่างใดอย่างหนึ่งไป.

กว่าเพื่อน ว. ที่สุดในหมู่.

กว้าง (กว้าง) น. ด้านสั้นที่คู่กับด้านยาว. ว. ไม่แคบ, แผลออกไป.

กว้างขวาง ก. แผลออกไปมาก, ใหญ่โต; เมื่อแผ่, รู้จักคนมากและมีคนรู้จักมาก.

กว้างใหญ่ ก. แผลออกไปไกล.

กวาด (กวาด) ก. ทำให้เตียนหรือหมดฝุ่นละอองด้วยไม้กวาด, ทำให้ของเคลื่อนไปในทางเดียวกัน; โดยปริยายหมายถึง เอาไปให้หมดสิ้น.

กวาดต้อน ก. รวบรวมคนหรือสัตว์พาหนะให้เคลื่อนย้ายจากถิ่นเดิม.

กวาดตา ก. สายตาดูทั่วไป.

กวาดล้าง ก. กำจัดให้หมดไป.

กวี (กวี) น. ผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญในศิลปะการประพันธ์บทกลอน.

กวีนิพนธ์ น. คำประพันธ์ที่กวีแต่ง.

กษัตรา (กษัตตรา) น. กษัตริย์.

กษัตริย์-, กษัตริย์ (กษัตตริยะ-, กษัตต) (ราชา) น. พระเจ้าแผ่นดิน.

กษัตริยชาติ (-ชาติ) น. ชาติกษัตริย์.

กษัตริยาราช (กษัตตริยาทิราช) น. พระเจ้าแผ่นดินผู้ยิ่งใหญ่กว่ากษัตริย์ทั้งหลาย.

กษัตริ (กษัตตริ) น. กษัตริย์ผู้หญิง; เจ้าผู้หญิง.

กษัย, กษัย- (กษไส, กษไสยะ-) น. การลื่นไป, การหมดไป, การเสื่อมไป, การน้อยไป; ชื่อโรคที่ทำให้ร่างกายผอมแห้ง ตัวเหลือง เหนื่อย.

กษาปณ์ (กษสพ) น. กระษาปณ์, เงินตราที่ทำด้วยโลหะ.

กษีระ-, กษีระ (กษีระ) น. น้ำนม.

กษีระวาร น. สายน้ำนม.

กลี, กลี- (กะ-) น. การทำนา, การเพาะปลูก.

กลีกร (กะลิกอน) น. ผู้ทำไร่นา, ผู้ทำการเพาะปลูก.

กลีกรรม น. การทำไร่ไถนา, การเพาะปลูก.

กหาปณะ (กะหาปะนะ) น. เงินตราของอินเดียโบราณ มีค่าเท่ากับ ๒๐ มาสก.

ก้อ ก. ทำให้เกิดขึ้น มีขึ้น หรือเป็นรูปขึ้น.

ก้อกรรมทำเชี่ย ก. ก่อความเดือดร้อนให้.

ก้อกวน ก. ก่อให้เกิดความรำคาญหรือไม่สงบสุข.

ก้อการ ก. ริเริ่มทำการ.

ก้อการร้าย น. ผู้กระทำการอันก่ออันตรายร้ายแรงต่อบุคคล ต่อทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะหรือต่อทรัพย์สินของรัฐหนึ่งรัฐใด.

ก้อตั้ง ก. จัดตั้งขึ้น, ริเริ่มตั้งขึ้น.

ก้อตัว ก. รวมตัว.

ก้อร่างสร้างตัว ก. ตั้งเนื้อตั้งหัวได้เป็นหลักฐาน.

ก้อฤกษ์ ก. ทำพิธีเริ่มก่อสร้าง.

ก้อแล้วต้องสาน (สำ) เริ่มทำแล้วต้องทำต่อให้เสร็จ.

ก้อสร้าง ก. ก่อและสร้างโดยใช้อิฐและปูน.

ก้อหวอด ก. อากาศที่เริ่มจับกลุ่มเพื่อทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง.

ก้อ ว. แสดงอาการเจ้าชู้, ทำเป็นเจ้าชู้. น. ขนชาวเขาพวกหนึ่งที่อยู่ทางภาคเหนือของไทย, อีโก้.

ก้อร้อก้อดึก ว. ทำตัวให้เกล็ดชิด พัวพันในทำนองชั่วสาว.

กอง ก. ทำให้รวมสมกันหรือสมกันไว้. น. หมู่, พวก, เหล่า; ส่วนราชการที่รองจากกรม.

กองกลาง น. สิ่งที่กันไว้เป็นส่วนรวมหรือเป็นสาธารณะ.

กองเกิน น. ผู้ขึ้นทะเบียนรับราชการทหารแต่ทางการยังไม่เรียกเข้ารับราชการ.

กองเกียรติยศ น. กองทหารหรือตำรวจที่จัดขึ้นเพื่อให้เป็นเกียรติแก่ประมุขของประเทศ บุคคลสำคัญ ศพทหารตำรวจ หรือใช้ในกรณีอื่น ๆ.

กองโจร น. หน่วยรบที่รบแบบโจร.

กองทัพ น. หน่วยทหารที่ประกอบด้วยทหาร ๓ กองพล และมีทหารหน่วยอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบ มีแม่ทัพเป็นผู้บังคับบัญชา.

กองทัพน้อย น. หน่วยทหารที่ประกอบด้วยทหารจำนวนไม่แน่นอน จัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจ มีแม่ทัพน้อยเป็นผู้บังคับบัญชา.

กองทุน น. เงินหรือทรัพย์สินที่นำมารวมกันเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง.

กองพล น. หน่วยทหารซึ่งมีทหารราบ ๓ กรม เป็นหลัก มีทหารหน่วยอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบ มีผู้บัญชาการกองพลเป็นผู้บังคับบัญชา.

กองพระเนิน, กองพระเนินเทินทีก ว. สุ่มกันเป็นกองหมากรวย.

กองพัน น. หน่วยทหารซึ่งประกอบด้วยทหาร ๔ กองร้อย มีผู้บังคับกองพันเป็นผู้บังคับบัญชา.

กองพ้อม น. กองขี้เถ่าศพที่เผาแล้ว.

กองมรดก น. ทรัพย์สินทุกชนิดของผู้ตาย.

กองร้อย น. หน่วยทหารที่ประกอบด้วยทหาร ๔ หมวด มีผู้บังคับกองร้อยเป็นผู้บังคับบัญชา.

กองหน้า น. หน่วยหน้า.

กองหนุน น. ทหารที่ปลดประจำการหรือที่ปลดจากกองเกินเมื่ออายุครบกำหนด, ทหารที่จัดไว้เพื่อเพิ่มเติมหรือสับเปลี่ยนกับทหารแนวหน้า.

กองหลัง น. หน่วยหลัง.

ก้อง ว. เสียงดังสะท้อนในที่จำกัด.

ก้องโลก ว. มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก.

กองกอย น. ผิชนิดหนึ่ง เชือกกันว่ามีตีนเดียว ไม่มีสะบ้าหัวเข่า จึงต้องเดินเขย่งกองกอย ชอบตุดเลือดที่หัวแม่เท้าของคนที่พักแรมในป่า.

ก๊อช น. ผ้าบางโปร่งที่ใช้ปิดแผลหรือพันแผล. (อ. gauze).

กอด ก. โอบไว้ในวงแขน.

กอดเก้าอี้ (สำ) ยึดตำแหน่ง, ไม่ยอมละตำแหน่ง.

กอดเข้า, กอดเข้าเจ้าจุก (สำ) อยู่ในที่จำกัดอย่างหงอยเหงา.

กอดแข้งกอดขา ก. ประจบประแจง.

กอดคอกันตาย ก. ไม่ทอดทิ้งกันในยามยาก.

ก่อน ว. ใช้บอกลำดับเวลา หมายถึง เดิม, ลำดับแรก. ข. ใช้นำหน้าคำนามบอกเวลาหรือสถานที่. สัน. ใช้นำหน้าประโยคเพื่อบอกเวลา หมายถึง ยังไม่ถึงเวลานั้น.

ก้อน น. คำบอกลักษณะสิ่งของเล็ก ๆ ที่เกาะหรือติดรวมกันแน่น; ลักษณะนามเรียกของเช่นนั้น; โดยปริยายหมายถึง จำนวนรวม.

ก้อนเส้า น. ก้อนดิน ก้อนอิฐ หรือก้อนหิน ๓ ก้อน ที่วางเรียงเป็นรูปสามเหลี่ยมเพื่อใช้แทนเตาไฟ.

กอบ ก. เอามือสองข้างรวบสิ่งของเข้าแล้วยกขึ้น.

กอบโกย ก. ขนเอาไปเป็นจำนวนมาก, รวบรวมเอาไปเป็นจำนวนมาก.

กอบด้วย ก. มี, มีมาก.

ก๊อบปี้ น. กระดาษสำหรับทำสำเนา เรียกว่า กระดาษก๊อบปี้. (อ. carbon paper); ลักษณะนามเรียกสำเนาหนึ่งสื่อ. ก. ทำสำเนา, คัดลอก, ลอก, เลียน.

กอปร (กอบ) ก. ประกอบ.

กอเอ็ช น. แผ่นยาสำหรับปิดแผลที่มีหนองข้างใน เพื่อดูดหนองออก. (จ.).

กะ น. เครื่องหมายบอกทำนองสวด, ทำนองสวด; รอบการเข้าเวร, ระยะเวลาที่ผลัดเปลี่ยนกันทำงาน. ก. กำหนด, หมายถึง, คณะ, ประมาณ.

กะเกณฑ์ ก. บังคับ, กำหนดเป็นเชิงบังคับ.

กะชวก ก. แหงอย่างแรงด้วยของแหลม เช่น เหล็ก ขูดชาร์ป.

กะด้ากะต่าง ว. คำ ๆ ต่าง ๆ, สีไม่เสมอกัน.

กะทัดรัด ว. สมทรง, สมส่วน, เหมาะเจาะ, ขนาดเล็ก.

กะทันหัน ว. ทันทีทันใด, ปัจจุบันทันด่วน.

กะที น. น้ำที่คั้นจากมะพร้าวขูดผสมกับน้ำ. ว. โดยปริยายหมายถึง เก่งหรือดีเด่นเป็นพิเศษ เรียกว่า หัวกะที.

กะเทยน. คนที่มีจิตใจและกิริยาอาการตรงข้ามกับเพศสภาพของตน.

กะเทาะ ก. ล่อนหลุดออกมาเป็นชิ้นหรือเป็นแผ่น, ทำให้ล่อนหลุดออก เช่น กะเทาะเปลือกผลไม้ที่แข็ง.

กะบังหน้า น. กรอบหน้าเป็นเครื่องประดับแบบละคร.

กะปริดกะปรอย (-ปริด-ปรอย) ว. ออกหรือไหลออกน้อย ๆ หยดบ้าง ออกบ้าง, ผ่นตก ๆ หยด ๆ, ทำ ๆ หยด ๆ.

กะปลกกะเปลี่ย (-ปลก-เปลี่ย) ว. อ่อนเพลีย, อ่อนเปลี้ย, ไม่มีแรง.

กะปวกกะเปียก ว. อ่อนกำลังจนแทบทรงตัวไม่ได้, ปวกเปียก.

กะป้ากะเป้อ ว. หลง ๆ ลืม ๆ, ชี้ที่หลงชี้ลืม, ป้าเป้อ, ป้า ๆ เป้อ ๆ.

กะเป็บกะป๊าบ ว. พูดเสียดังเอะอะ ไม่ระมัดระวัง วาจาหรือท่าทาง.

กะผลก (-ผลก) ก. อาการเดินเอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง เพราะบาดเจ็บหรือขาไม่เท่ากัน.

กะพรวงกะแพรง (-พรวง-แพรง) ว. มีบ้างขาดบ้าง, ไม่สม่ำเสมอ; ไม่เต็มที่, ไม่ครบถ้วน, ไม่พอเพียง.

กะพริบ (-พริบ) ก. ปิดเปิดหน้าต่างโดยเร็ว, เปิด ๆ ปิด ๆ เช่น ไฟกะพริบ.

กะร่องกะแรง ว. ห้อยติดอยู่จนจะหลุด, ร่องแรง.

กะรัต (-หรััด) น. หน่วยมาตราซึ่งเพชรพลอย ๑ กะรัต เท่ากับ ๒๐ เซนติกรัม. (๑. carat).

กะรุ่งกะริ่ง ว. อาการที่ขาตออกเป็นริ้ว ๆ หรือเป็นขื่นเล็กขื่นน้อยติดห้อยอยู่ เช่น ชายผ้าขาด กะรุ่งกะริ่ง.

กะเล่อกะล่า ว. แต่งกายรุ่มร่าม, ชุ่มซำม, เชื้อซ่า, เก้งก้าง.

กะล่อน ว. อาการที่พูดคล่อง แต่คำพูดส่วนมากไม่จริง.

กะลา น. ส่วนแข็งที่หุ้มเนื้อมะพร้าว; ถ้วยชาม กระเบื้องเนื้อหยาบดูไร้ค่า. (ลำ) มีค่าน้อย.

กะลาหัว (ปาก) กะไหลกศิระษะ.

กะลาสี น. ลูกเรือ.

กะลัมกะเหลี่ย ว. แสดงอาการให้รู้ว่าอยากได้.

กะโล่ น. ภาพขณะสานคล้ายกระดิ่ง แต่กันลึกลงกว่ากระดิ่ง; เรียกสีหน้าที่แสดงความดีใจหรือภาคภูมิใจมากกว่า หน้าบานเป็นกะโล่; ชื่อหมวกกันแดดชนิดหนึ่ง เรียกว่า หมวกกะโล่.

กะหนุงกะหนิง ว. อาการที่พูดคุยกันเบา ๆ อย่างสนิทสนม.

กะห่อง ว. ผอมเกร็ง, ผอมมากจนดูไม่มีเรี่ยวแรง.

กะหริ่มกะหริ่ม ว. ไม่มาก, มีเล็กน้อย.

กะหรี น. แกงชนิดหนึ่งเสิร์ฟกะทิปรุงด้วยเครื่องเทศและขมิ้น นำมีสีเหลือง รสจืด; โสเภณี.

กะหรีียง น. ชื่อชนชาวเขาเผ่าหนึ่ง อาศัยอยู่ทางชายแดนทิศตะวันตกของประเทศไทย.

กะหลาป่า น. ชื่อเดิมของเมืองปัตตาเวีย ประเทศอินโดนีเซีย ปัจจุบันคือเมืองจาการ์ตา.

กะหลีกะหลอ ก. แสดงกิริยาท่าทางหรือพูดจาประจบประแจงเกินงาม.

กะไหลก (-ไหลก) น. กระดุกที่หุ้มมันสมอง, ส่วนแข็งที่หุ้มเนื้อมะพร้าวหรือลูกตาล.

กะไหล่ น. การเคลือบโลหะด้วยเงินหรือทอง.

กัก ก. ไม่ให้ล่วงพ้นเขตที่กำหนดไว้, กำหนดเขตให้อยู่; ยึดไว้, ไม่ปล่อยไป. ว. อาการที่หยุดชะงัก.

กักกัน ก. ห้ามล่วงพ้นเขตที่กำหนดไว้, กำหนดเขตให้อยู่.

กักขัง ก. บังคับให้อยู่ในที่จำกัด, เก็บตัวไว้.

กักด่าน ก. กักตัวไว้ตรวจตราก่อนจะให้ผ่านด่านไป.

กักตุน ก. เก็บสินค้าไว้เป็นจำนวนมากเพื่อขายเอากำไรมากขึ้นภายหลัง, ตุน.

กักบริเวณ ก. บังคับให้อยู่ในบริเวณที่กำหนดไว้.

กักขะพะ (กักขะหละ) ว. หยาบคายมาก.

กังขา น. ความเคลือบแคลง, ความสงสัย.

กังฉิน ว. คดโกง, ไม่ซื่อตรง. (จ.).

กั๊ง ฟู น. ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแบบหนึ่งของจีน. (จ.).

กั๊งวล ก. หัวงโย, มีใจพะวงอยู่.

กั๊งวาน ว. ก้องอยู่ได้นาน, มีเสียงก้องและแจ่มใส.

กั๊ง สตาล (-สะตาน) น. เครื่องตีให้เกิดเสียงทำด้วยแผ่นโลหะสัมฤทธิ์หรือทองเหลือง, ระฆังวงเดือน.

กั๊งหัน น. สิ่งทีประกอบด้วยใบพัด หมุนได้ด้วยกำลังลม กำลังน้ำ หรือกำลังไอน้ำ ทำให้เกิดกำลังงาน; ใช้เรียกเครื่องจักรที่หมุนอย่างกั๊งหัน; ชื่อดอกไม้ไฟที่จุดแล้วหมุนอย่างกั๊งหัน, ลักษณะนามว่า ตัน.

กั๊งฉะ (กั๊งฉะ) (ราชา) น. รักแค้น, ใ้ว่า พระกั๊งฉะ.

กั๊งญา (กัน-) น. ชื่อไม้ล้มลุก ใบและดอกแห้งใช้สูบ มีสรรพคุณทำให้มันเมา เป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง.

กั๊งญา (กันยา) น. สาวรุ่น, สาวน้อย; เครื่องบังแดดรูปหลังคา, หลังคาเรือ.

กั๊งท์ (กัน) น. ข้อความที่แต่งเป็นคำเทศน์เรื่องหนึ่ง, ตอนหนึ่งของคำเทศน์ที่เป็นเรื่องยาว, ลักษณะนามของเทศน์; เรื่อง, หมวด, ตอน, ส่วนของเรื่อง.

กั๊งท์เทศน์ น. สิ่งของหรือไทยธรรมสำหรับถวายพระภิกษุสามเณรผู้แสดงพระธรรมเทศนา, เครื่องกั๊งท์.

กั๊งหปั๊งษ น. ครึ่งเดือนที่มีดี คือข้างแรม.

กั๊ง ก. เอาพินกดไว้โดยแรง เพื่อไม่ให้สิ่งที่กดไว้หลุดไป, โดยปริยายหมายถึง ทำให้กร่อนสลายหรือจางไป, ทำให้เปียกเป็นแผล; หาเรื่อง; ซื่อปลาน้ำใจิตขนาดเล็กรูปร่างและสีสันสวยงาม มีหลายชนิด และชอบกั๊งกัน.

กั๊งกั๊งเกลือกั๊ง (สำ) คำเนิ่นชีวิตอย่างแร้นแค้นมาก.

กั๊งคิด, กั๊งไม่ปล่อย ก. ติดตามอย่างไม่ลดละ, ทำงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างจริงจัง.

กั๊งพิน ก. ขพพินแน่น เป็นอาการแสดงว่าอดกลั้น, มีมานะอดทน.

กั๊งทางตัวเอง (สำ) พุดวนไปวนมา.

กั๊งตักมาส (กั๊งตักมะต) น. เดือนที่มีพระจันทร์เพ็ญสวยฤกษ์กั๊งตักมา คือเดือน ๑๒ ตามจันทรคติประมาณเดือนพฤศจิกายน.

กัน ส. คำใช้แทนตัวผู้พูดเพศชาย พุดเป็นกันเองกับผู้เสมอกันหรือผู้น้อย, สรรพนามบุรุษที่ ๑. ก. กิดขวางไว้ไม่ให้เข้ามาหรือออกไป หรือไม่ให้เกิดขึ้น, แยกไว้ต่างหาก; ชื่อช่างศึกพวกหนึ่งมีหน้าที่ป้องกันและล้อมทัพ; โทนให้เป็นแนวเสมอกัน เช่น กันโรมม.

กันชน น. เครื่องป้องกันการกระทบกระเทือนด้านหน้าและด้านหลังรถยนต์; เรียกประเทศหรือรัฐที่กั้นระหว่างดินแดนของสองประเทศเพื่อไม่ให้เกิดกรณีพิพาท.

กันทัว ก. ชัดขวางไม่ให้ผู้อื่นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้สะดวก.

กันเอง ว. พวกเดียวกัน, สนิทสนมกัน.

กัน ก. กีดขวางหรือทำสิ่งกีดขวางเพื่อบัง คั้น หรือ กันไว้ไม่ให้เข้ามา.

กันกาง ก. กางแขนออกขวางทางไว้.

กันประตู ก. เอาของมีค่าอย่างสายสร้อยหรือเข็มขัดทอง กันขворนขึ้นหมากที่บ้านเจ้าสาว โดยเจ้าบ่าวต้องจ่ายเงินเป็นค่าเปิดทาง.

กันดาร (-ตาน) ว. อัดคัด, ผิดเคือง, ลำบาก, แท้งแล้ง.

กันดาล (-ตาน) น. กลาง, ท่ามกลาง.

กันต์ ก. ตัด, โคน; ยินดี, พอใจ. ว. นำใคร้, นำพอใจ, งดงาม.

กันยั น. สวารุ่น, สวาน้อย; ชื่อกลุ่มดาวรูปหญิงสาว เรียกว่า ราศีกันยั เป็นราศีที่ ๕ ในจักรราศี.

กันยา น. สวารุ่น, สวาน้อย.

กันยายน น. ชื่อเดือนที่ ๙ ตามสุริยคติ.

กันแสง (ราชา) ก. ร้องไห้, ใช้ว่า พรั่งพระกันแสงหรือทรงกันแสง.

กัน น. เครื่องดักสัตว์; โดยปริยายหมายถึง อุบายที่ใช้ล่อให้หลงเชื่อ; คำที่เชื่อมคำหรือความเข้าด้วยกัน มีความหมายว่า รวมกัน; อาหารใช้กินพร้อมข้าว.

กันแกลัม (-แกลัม) น. ของกินกับเหล้า, แกลัม.

กันระเบิด น. วัตถุระเบิดที่วางดักไว้.

กัป (กัป) น. อายุของโลกตั้งแต่เมื่อพระพรหมสร้างเสร็จจนถึงเวลาที่ไฟประลัยกัลป์มาล้างโลก, ใช้คู่กับคำ กัลป์ เช่น ชั่วกัปชั่วกัลป์.

กัปตัน น. นายเรือ. (อ. captain).

กัมปนาท น. เสียงดังสนั่นหวั่นไหว.

กัมพล (กำ-) น. ผ้าทอดด้วยขนสัตว์.

กัมพูชา น. ชื่อประเทศเขมร.

กัลบก (กันละ-) น. ช่างตัดผม, ช่างโกนผม.

กัลป-, กัลป์ (กันละปะ-, กัน) น. กัป, อายุของโลกตั้งแต่เมื่อพระพรหมสร้างเสร็จจนถึงเวลาที่ไฟประลัยกัลป์มาล้างโลก.

กัลปาวสาน (กันละปะวะสาน) น. ที่สุดแห่งระยะเวลากัลป์หนึ่ง คือ ช่วงเวลา ๔,๓๒๐,๐๐๐,๐๐๐ ปีมนุษย์.

กัลยา (กันละยา) น. นางงาม.

กัลยาณ- (กันละยานะ-) ว. งาม, ดี.

กัลยาณี (กันละยานี) น. นางงาม, หญิงงาม.

กา น. ชื่อนกขนาตกลาง คำทั้งตัว ร้องเสียงกา ๆ, อีกา; กาะชนะใส่น้ำหรือต้มน้ำ มีพวยและมีหูหิ้ว, ลักษณะนามว่า ไบหรือลูก. ก. ทำเครื่องหมายเป็นรูปกากบาท (คือติงกา), ทำเครื่องหมายไว้ให้สังเกตได้.

กาตบพริก (ลำ) ลักษณะที่คนผิวดำแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสีูดฉลาดหรือสีแดง.

กาชาด น. เครื่องหมายรูปกากบาท + สีแดง ชาดบนพื้นขาว เป็นเครื่องหมายกาชาดสากล.

กำ ว. อากาศที่ทำท้าวแก่้ง.

กำกัณ ว. อดกล้ำ (ใช้กับผู้หญิง).

กาก น. สิ่งที่เหลือเมื่อคั้นหรือคั่วเอาส่วนคืออกแล้ว; เเดนเลือก (ใช้กับคำคำ) เช่น กากมนุษย์.

กากเพชร น. ส่วนของเพชรที่คั่วออก; ผงแวววาวคล้ายกระจกสำหรับโรยแต่งเครื่องประดับ; เครื่องใช้ตัดกระจก; เครื่องมือเจียรไนรัตนชาติ; เครื่องบดควาลัว.

กากบาท (กากะบาท) น. ชื่อเครื่องหมายอย่างติงกา มีรูป + หรือ x; ใช้รูป + เป็นเครื่องหมายวรรณยุกต์บอกเสียงจัตวา.

กาะเย็ย น. ไม้ ๘ อันร้อยเชือกไขว้กันสำหรับวางหนังสือไปลานหรือคัมภีร์.

ภากี น. กาดัวเมีย; หญิงมากชู้หลายผัว. ว. สีน้าตาลปนเหลือง (อย่างสีดินในตะวันออกกลาง), สีสนิมเหล็ก.

ภากีแกมเขียว ว. สีเขียวขี้ม้า.

ภาง ก. ถ่างออก, คลี่, เหยียดออกไป, ชิงออกไป, แบนออกไป. ว. ถ่างออก.

ภ้าง น. ส่วนแข็งที่เป็นโครงสร้างของปลา; ชื่อปลา น้ำจืดชนิดหนึ่งคล้ายปลาช่อน.

ภ้างขวางคอ น. ผู้ขัดขวางมิให้ทำการได้สะดวก, ผู้ขัดขวางให้ผู้อื่นเสียประโยชน์.

ภ้าง น. อากาศธาตุ, แก๊ส. (อ. gas).

ภ้างไขเน่า, แก๊สไขเน่า น. แก๊สพิษชนิดหนึ่ง มีกลิ่นเหม็นเหมือนไขเน่า.

ภ้างเฉื่อย, แก๊สเฉื่อย น. ธาตุที่เป็นแก๊ส มีสมบัติไม่ไวต่อปฏิกิริยา.

ภ้างชีวภาพ, แก๊สชีวภาพ น. แก๊สที่เกิดจากการเสื่อมสลายมูลของสิ่งมีชีวิต.

ภ้างน้ำตา, แก๊สน้ำตา น. สารที่แพร่กระจาย เป็นไอหรือควัน ทำให้ระคายเคืองนัยน์ตาอย่างรุนแรง น้ำตาไหล และมองไม่เห็นชั่วขณะหนึ่ง.

ภ้างหุงต้ม, แก๊สหุงต้ม น. แก๊สที่ประกอบด้วย สารอินทรีย์ที่ติดไฟได้ง่าย ใช้หุงต้ม.

ภากฤษ-, ภากฤษนา (ภานจะนะ-) น. ทอง.

ภากฤษนาภิเษก น. พระราชพิธีที่พระเจ้าแผ่นดินกระทำเมื่อครองราชสมบัติได้ ๕๐ ปี.

ภากัด น. น้ำมันชนิดหนึ่งที่ใช้จุดไฟตะเกียง เรียกว่า น้ำมันภากัด.

ภากาน ก. ดัดกิ่งไม้เพื่อให้แตกใหม่.

ภากานดา น. หญิงที่รัก.

ภากานต์ ว. เป็นที่รัก.

ภากาบุรุษ (กาบุหฺรุด) น. คนเลว.

ภากาพย์ น. คำร้อยกรองประเภทหนึ่ง เช่น กาพย์ฉกบัง
กาพย์สุรางคนางค์ กาพย์ยานี.

ภากาพย์กลอน น. คำร้อยกรอง.

ภากาเฟอีน น. สารประกอบอินทรีย์ประเภทพิวรีน มีในใบชา เมล็ดกาแฟ เป็นยาเสพติดอย่างอ่อน มีฤทธิ์อย่างแรงต่อหัวใจ ใช้ในการแพทย์. (ฝ. caféine).

ภากาแฟ น. เครื่องดื่มชนิดหนึ่ง ใช้เมล็ดกาแฟคั่ว บด แล้วชงน้ำร้อน.

ภากาม, ภากาม- (ภากามมะ-)

น. ความใคร่, ความใคร่ทางเมถุน.

ภากามกรีธา น. ชั้นเชิงในทางภากาม.

ภากามกิจ น. การร่วมประเวณี.

ภากามคุณ น. สิ่งที่น่าปรารถนา มี ๕ ประการ คือ รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส; ความปรารถนาในเมถุน.

ภากามตัณหา น. ความอยากในภากามคุณทั้ง ๕.

ภากามเทพ น. เทพเจ้าแห่งความรัก.

ภากามภพ น. ที่เกิดของผู้ที่ยังเกี่ยวข้องกับภากามคุณ.

ภากามราค, ภากามราคะ (ภากามมะราค, ภากามมะ-)

น. ความกำหนัดในภากาม.

ภากามโรค น. โรคซึ่งติดต่อกันได้โดยการมีเพศสัมพันธ์.

ภากามวิตก น. ความครุ่นคิดในภากาม, ความคิดคำนึงในทางภากาม.

ภากามวิตถาร (ภากามวิตถาน) น. การประกอบภากามกิจที่ผิดปกติวิสัย, การทรมาณตนหรือผู้อื่นก่อนหรือในระหว่างร่วมเพศ.

ภากามวาจร, ภากามวาจร ว. ที่ยังติดอยู่ในภากาม.

ภากามารมณ น. ภากามคุณ, อารมณและความรู้สึกทางภากาม.

ภากามสุมิฉจาจาร (-มิตฉาจาน) น. การประพฤติดีในประเวณี.

ภากาย, ภากาย- (ภากายยะ-)

น. ตัว, ร่าง, หมู่, พวก.
ภากายกรรม น. การตัดตนเพื่อให้ร่างกายแข็งแรง, การเล่นห้อยโหนโยนตัว การกระทำด้วยกาย.

กายนุจริต (กายนุจริตจะหริต, กายนุจริตจะหริต)

น. ความประพฤติชั่วต่างกาย.

กายนบริหาร (กายนบริหาราน) น. การบริหาร

ร่างกาย, การออกกำลังกาย.

กายภาพ ว. เกี่ยวกับสิ่งที่ไม่มีชีวิต, เกี่ยวกับ

สสารและพลังงาน; เกี่ยวกับลักษณะตามธรรมชาติของโลก.

กายภาพบำบัด น. การบำบัด ป้องกัน แก้ไข

และฟื้นฟูความบกพร่องของร่างกาย.

กายวิภาคศาสตร์ (-วิพาคกะสาด) น.

วิทยาศาสตร์การแพทย์สาขาหนึ่ง ว่าด้วยเรื่องโครงสร้างและส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย.

(อ. anatomy).

กายสิทธิ์ ว. มีฤทธิ์เดชต่าง ๆ อยู่ในตัว.

กายนุจริต (กายนุจริตจะหริต) น. ความ

ประพฤติชอบทางกาย.

กาย ก. พาด, พาดไขว้กัน, ค้างอยู่.

ก่ายกอง ว. มากเกิน, ล้นหลาม.

การ น. งาน, สิ่งหรือเรื่องที่ทำ; เรื่อง, ชูระ, หน้าที่.

การก่อวินาศกรรม น. การกระทำให้ใด ๆ ที่มุ่งทำลายชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ.

การขนส่งมวลชน น. ระบบการขนส่งผู้โดยสารจำนวนมาก.

การคลัง น. การจัดการเงิน; ชื่อกระทรวงที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงินของแผ่นดิน.

การต่างประเทศ น. ชื่อกระทรวงที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการต่างประเทศ.

การนำ น. การเคลื่อนที่ของกระแสไฟฟ้าผ่านตัวนำหรือฉนวน.

การบ้านการเมือง น. กิจการบ้านเมืองทั่ว ๆ ไป.

การเปรียญ (-ปะเรียน) น. เรียกศาลาวัดสำหรับพระสงฆ์แสดงธรรมว่า ศาลาการเปรียญ.

การเมือง น. งานที่เกี่ยวกับรัฐหรือแผ่นดิน.

ว. มีเงื่อนไข, การกระทำที่มีเจตนาอื่นแอบแฝงอยู่.

การเรือน น. งานของแม่บ้าน.

การสมรส น. การแต่งงานที่จดทะเบียนสมรสแล้ว.

การสื่อสาร น. วิธีการนำถ้อยคำ ข้อความหรือหนังสือ เป็นต้น จากบุคคลหนึ่งหรือสถานที่หนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรืออีกสถานที่หนึ่ง.

การก (กา-รก) น. ผู้ทำ ไนไวยากรณ์หมายถึง กริยาที่ทำหน้าที่ประธาน กรรม หรือส่วนขยายของประโยคที่คล้ายกับนาม.

การณ (กาน) น. เหตุ, คำ, มูล.

การ์ด น. บัตรเชิญในโอกาสต่าง ๆ. (อ. card).

การ์ตูน น. ชื่อปลาทะเลขนาดเล็ก อาศัยอยู่ในตอกไม้ทะเล; ภาพล้อ, ภาพตลก. (อ. cartoon).

การละเล่น น. มหรสพต่าง ๆ, การแสดงต่าง ๆ เพื่อความสนุกสนานรื่นเริง.

การันต์ (การ์ัน) น. ตัวอักษรที่ไม่ออกเสียง ซึ่งมีไม้ทัณฑฆาตกำกับไว้.

การณ, การณย์ (การณ) น. ความกรุณา.

กาล, กาล- (กาน, กาละ-) น. เวลา, คราว, ครั้ง, วัน.

กาลเทศะ (กาละ-) น. เวลาและสถานที่; ความควรไม่ควร.

กาลกรณมี, กาลกณมี (กาละกัณนี, กานละกัณนี, กาละกัณี, กานละกัณี) น. เสนียดจัญไร, ลักษณะที่เป็นอัปมงคล.

กาลิก น. ของที่พระสงฆ์เก็บไว้ฉันได้ตามเวลาที่กำหนดให้.

กาลี ว. ชั่วร้าย, เสนียดจัญไร, ย่อมาจากคำกาลิกณี, ชื่อปางหนึ่งของพระอุมา.

กาแล น. ไม้เครื่องเรือนที่ต่อจากบันลัมทั้งสองด้านไว้ก่อนอยู่ตอนบนสุดของหลังคา.

กาเล็กซี น. ระบบขนาดใหญ่ของดาวฤกษ์. (อ. galaxy).

กาว น. ของเหนียวสำหรับใช้ติดหรือผนึกสิ่งของ.
กาวใจ น. ผู้ทำให้ผู้ที่โกรธกัน ทะเลาะกัน หรือกินแหนงแคลงใจกัน ได้กลับคืนดีกัน.

ก้าว ก. ยกเท้าเคลื่อนไป. น. ระยะทางช่วยยกเท้า เคลื่อนไป.
ก้าวก่าย ก. ล้วงล้ำเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับหน้าที่ ของผู้อื่น.
ก้าวร้าง ว. เกะกะระราน.
ก้าวล้วง ก. ละเมิด.
ก้าวหน้า ก. เปลี่ยนแปลงของเดิมให้ดีขึ้น ตามลำดับ.

กาสร (-สอน) น. ควาย.
กาสะ (ราชา) ก. โอ.

กาสาว-, กาสาวะ (กาสาวะ-) น. ฝ่ายอ้อมแฝดเป็น สีเหลือง.
กาสาวพัสดร์ น. ฝ่ายอ้อมแฝด คือฝ่ายจิ๋วของ พระสงฆ์.

กาสิโน น. สถานที่เล่นพนันขนาดใหญ่. (ฝ. casino).
กาหล (-ทน) น. แตรงอน. ว. เอะอะอืออึง.

กาฬ, กาฬ- (กาน, กาละ-, กานละ-) น. รอยดำหรือ แดงที่ผุดตามร่างกายคนเมื่อตายแล้ว. ว. ดำ.
กาฬพิภย์ (กาละ-) ว. ฝ่ายดำ คือข้างแรม.
กาฬโรค (กานละ-, กาละ-) น. ชื่อโรคระบาด ร้ายแรงชนิดหนึ่ง เป็นพิษที่ต่อมน้ำเหลือง หรือโลหิต ติดต่อได้ระหว่างคนกับสัตว์.

กำ ก. งอนิ้วมือให้จดอึ้งมือ, งอนิ้วมือรวบสิ่งใด สิ่งหนึ่งไว้. น. มือที่กำเข้า; ปริมาณสิ่งของเต็มมือ ที่กำเข้า; ลักษณะนามเรียกผักหรือหญ้าที่มัดไว้; ซีล้อรถหรือเกวียน.
กำขี้ดีกว่ากำตด (สำ) ได้บ้างดีกว่าไม่ได้ อะไรเลย.
กำปั้นทุบดิน (สำ) การตอบที่ไม่ได้ให้คำตอบ ตามต้องการ.

กำกวม ว. เคลือบคลุม, คลุมเครือ, มีความหมาย ได้หลายนัย.

กำกับ ก. ดูแลอย่างใกล้ชิดและชี้แนะให้เป็นไปตาม ต้องการ, คบ.

กำกึ่ง ว. เกือบเท่า ๆ กัน, พอ ๆ กัน, ไล่เสียกัน.

กำจร (-จอน) ก. ฟุ้งไป, มีชื่อเสียง, ขจร.

กำจัด ก. ขับไล่, ปราบ, ทำให้สิ้นไป.

กำซับ ก. สั่งย้ำให้แน่นอน.
กำซับกำซา ก. ย้ำแล้วย้ำอีก.

กำซาบ ก. ซึมเข้าไป, ทา, อาบ.

กำตด ว. กำลั้งรุ่น; เต็มที่. ก. กำหนด.

กำธร (-ทอน) ว. สนั่น, ห้วนไหว, สะเทือน.

กำนัน น. ผู้ป้องกัน, ผู้รักษา, ผู้ดูแล; ตำแหน่งหัวหน้า พนักงานฝ่ายปกครองระดับตำบล.

กำนัล ก. ให้ออกันด้วยความนับถือ. น. หญิงสาววัง มีหน้าที่รับใช้พระมหากษัตริย์ เรียกว่า นาง กำนัล.

กำเนิด (กำเหนิด) น. การเกิด, มูลเหตุดั้งเดิม. ก. เกิด, มีขึ้น, เป็นขึ้น.

กำบัง ก. บัง, บังอย่างมิดชิด.

กำ **ปั้น** น. เรือเดินทะเล ขนาดใหญ่; ทุบ ทำด้วยเหล็กหนา สำหรับใส่ของมีค่าหรือสิ่งของต่าง ๆ.

กำพร้าว (-พร้าว) น. ผิวชั้นนอกสุดของคนและสัตว์, ผิวหนัง. ว. ไม่มีบิดาหรือมารดาเลี้ยงดูแต่เด็ก.

กำพรวก (-พรวก) น. ไม้รวกหรือไม้ไผ่ที่เสียมปลาย ให้แหลม ใช้สำหรับขุด.

กำพวด น. ชื่อเรียกส่วนประกอบของปี่และแตร ทำ ด้วยโลหะ ใช้สอดเข้าช่องใกล้กับปากเป่า.

กำพืด น. เทือกเขา, ฝ่าพันธุ์.

กำแพง น. เครื่องกัน เครื่องล้อมที่ก่อด้วยอิฐ ดิน หรือหิน.
กำแพงแก้ว น. กำแพงเตี้ย ๆ ที่ทำล้อมโบสถ์ วิหาร เจดีย์.

กำแหงมีหูประคูดมีช่อง, กำแหงมีหูประคูดมีตา (สำ) จะพูดจะทำอะไรต้องระมัดระวัง แม้จะเป็นความลับก็อาจมีคนรู้เห็นได้.

กำมะถัน น. ธาตุลำดับที่ ๑๖ สัญลักษณ์ S เป็น อโลหะ สีเหลือง ติดไฟง่าย กลิ่นเหม็นฉุน ใช้ทำยา ทำดินปืน. (อ. sulphur).

กำมะลอ น. ของไม้แท้, ทำเลียนแบบ.

กำมะหยี่ (-หยี่) น. ผ้าชนิดหนึ่ง มีขนด้านเดียว เนื้อผ้าอ่อนนุ่ม เป็นมัน.

กำยำ ว. โทษโตแข็งแรง.

กำราบ (-หราบ) ก. ทำให้ซัดหราบ, ทำให้กลัว, ทำให้สิ้นพยศ, ทำให้สิ้นฤทธิ์.

กำเริบ ก. รุนแรงขึ้น.

กำเริบเลิกลาน ก. ได้ใจ, เหมใจ.

กำไร น. ผลที่ได้เกินต้นทุน. ว. ยิ่ง, เกิน.

กำลัง น. แรง, สิ่งที่ทำให้เกิดอำนาจความเข้มแข็ง; เลขชี้กำลังที่เขียนลงบนจำนวนจริง.

กำลังกิน ว. ผลไม้ที่สุกพอดี.

กำลังกินกำลังนอน (สำ) เด็กในวัยกินรียนนอน.

กำลังใจ น. สภาพของจิตใจที่มีความเชื่อมั่น.

กำลังดี ว. พอดี.

กำลังเทียน น. หน่วยวัดความเข้มของแสงสว่างของแหล่งกำเนิดแสง, แสงเทียน.

กำลังภายใน น. กำลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน.

กำลังวังซวน น. กำลัง.

กำไล น. ชื่อเครื่องประดับสำหรับสวมข้อมือหรือข้อเท้า.

กำสรด (-สด) ก. สลด, แห่ง, เศร้า.

กำสรวล (-สรว) ก. โศกเศร้า, คร่ำครวญ, ร้องไห้.

กำหนด (-หนด) ก. หมายถึง, ตราไว้. น. การหมายไว้, การตราไว้.

กำหนดการ น. ระเบียบการที่บอกขั้นตอนของงานที่จะต้องทำตามลำดับ.

กำหนด (-หนด) น. ความใคร่ในกามคุณ. ก. ใคร่ในกามคุณ.

กำเหน็จ (-เหน็จ) น. ค่าจ้างทำเครื่องเงินหรือทองรูปพรรณ.

กำแหง (-แหง) ว. แข็งแรง, กล้านแข็ง, เข้มแข็ง. ก. อวดดี.

ก๊กก๊อก ก. ไม่มีค่า, ไม่สำคัญ.

กึ่ง น. ส่วนที่แยกออกจากต้น, แขนง; ใช้เรียกส่วนย่อยที่แยกออกไปจากส่วนใหญ่; ลักษณะนามเรียกงานช่างว่า กึ่ง; ชื่อเรือชนิดหนึ่งในกระบวนพยุหยาตรา.

กึ่งก้อย น. นิ้วเล็ก. (สำ) เล็ก.

กึ่งทองใบหยก (สำ) ว. หญิงชายที่เหมาะสมจะแต่งงานกัน.

กึ่งอำเภอน น. ห้องที่ปกครอง แยกจากอำเภอ.

กิจ, กิจ- (กิต, กิตจะ-) น. ธุรกิจ, งาน.

กิจการ น. การที่ผู้เรียนปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้.

กิจการ น. การงานที่ประกอบ, ธุรกิจ.

กิจวัตร น. กิจที่ทำเป็นประจำ.

กิจจะลักษณะ ว. เป็นการเป็นงาน, เป็นเรื่องเป็นราว, เป็นระเบียบเรียบร้อย.

กิจจานุกิจ (กิตจานุกิต) น. การงานน้อยใหญ่.

กิตการ น. อាកาล่าลือ, เสียงสรรเสริญ, ชำเลื่องลือ.

กิตาหัยน (-หัยน) น. มหาดเล็ก เช่น ในเรื่องอิเหนา. (ช.).

กิตติ (กิตติ) น. คำเล่าลือ, คำสรรเสริญ.

กิตติคุณ น. คุณที่เลื่องลือ.

กิตติมศักดิ์ (-ติมะ-) ว. ยกย่องเพื่อเป็นเกียรติยศ.

กิตติศัพท์ น. เสียงเล่าลือ, เสียงสรรเสริญ, เสียงยกย่อง.

กิน ก. เคี้ยว, เคี้ยวกลืน, ต้ม; โดยปริยายหมายถึงเปลือง, ทำให้หมดเปลือง; รับเอา, ทารายได้โดยไม่สุจริต; ขณะในการพนันบางอย่าง.

กินกริบ ก. หาประโยชน์ใส่ตัวได้อย่างแนบเนียน.

กินกำไร ก. กินเศษกินเลย, เบียดบัง.

กินเกลือกินกะปิ (สำ) อวดทนต่อความลำบากยากแค้น.

กินกลบกินรำ (-กลบ-) (สำ) โง่.

กินขาด ว. ตีกว่ามาก, เหนือกว่ามาก, ชนะเด็ดขาด.

กินข้าวต้มกระโจมกลาง (สำ) ทำโดยใจร้อนไม่พิจารณาให้รอบคอบ มักเกิดผลเสียแก่ตน.

กินข้าวลึง (สำ) กินสิ่งที่พอจะหาได้ เพราะไปในที่ที่ไม่มีอาหาร.

กินความ ก. หมายความว่าไปถึง, ได้รับความครบถ้วน.

กินใจ ก. รู้สึกแทงใจ, สะดุดใจ, กระทบใจ; ขาบซึ่งใจ.

กินดอก, กินดอกเบ๊ย ก. ได้รับผลประโยชน์ที่เกิดจากทุนหรือเงินให้กู้.

กินดอง ก. กินเลี้ยงในงานแต่งงาน.

กินตามน้ำ (สำ) รับของสมนาคุณที่เขาเอามาให้โดยไม่ได้เรียกร้อง.

กินตำแหน่ง ก. ได้ครองตำแหน่ง.

กินโต๊ะ ก. กินเลี้ยงด้วยอาหารอย่างดีแบบนั่งโต๊ะ; โดยปริยายหมายถึง รุมทำร้าย.

กินที่ลับไซที่แจ้ง (สำ) เปิดเผยเรื่องที่ทำกันในที่ลับ.

กินนอกกินใน ก. เอากำไรในการซื้อขาย ทั้งในราคาและนอกราคาที่กำหนด.

กินน้ำตา (สำ) ร้องไห้, เศร้าโศก.

กินน้ำตาต่างข้าว (สำ) ร้องไห้เศร้าโศกจนไม่เป็นอันกิน.

กินน้ำใต้ศอก (สำ) จำต้องยอมเป็นรองเขาใช้ในกรณีเป็นภรรยาบ่อย.

กินน้ำพริกด้วยแก้ว (สำ) อยู่กับภรรยาคนเดิม.

กินน้ำพริกด้วยเดียว (สำ) อยู่กับภรรยาคนเดียว.

กินน้ำไม่เผื่อแล้ง (สำ) มีสิ่งใดก็ใช้หมดทันที ไม่คิดถึงวันข้างหน้า.

กินน้ำเห็นปลิง (สำ) รู้สึกตะขิดตะขวงใจ.

กินบนเรือนขี้บนหลังคา (สำ) เนรคุณ.

กินบ้านกินเมือง ก. ตีนส่ายมาก; ฉ้อราษฎร์บังหลวง.

กินบุญเก่า (สำ) ได้รับผลแห่งความดีที่ทำไว้แต่ปางก่อน.

กินแบ่ง น. เรียกสลากที่รัฐจัดจำหน่ายเพื่อผู้ซื้อเสี่ยงโชค.

กินปูนร้อนท้อง (สำ) แสดงอาการมีพิษขึ้นเอง, แสดงอาการเดือดร้อนขึ้นเอง เหมือนตึกแก่ร้อง.

กินเมือง ก. ครอบครองเมือง.

กินไม่ลง ก. เอาชนะไม่ได้.

กินรังแตน (สำ) มีอารมณ์เสีย หงุดหงิด บ่นว่าเกินกว่าเหตุ.

กินแรง ก. เอาเปรียบผู้อื่นในการทำงาน; ต้องใช้แรงมาก.

กินลมกินแสง (สำ) ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย.

กินล้างกินผลาญ ก. กินทิ้งกินขว้าง, กินอย่างสุรุ่ยสุร่าย.

กินเล็กกินน้อย ก. เบียดบังแม้แต่เงินหรือของเล็ก ๆ น้อย ๆ.

กินเวลา ก. เปลืองเวลา, ใช้เวลามาก.

กินเศษกินเลย (สำ) กินกำไรกินจากที่ควรได้.

กินสินบน ก. รับเงินหรือสิ่งของ เพื่อทำประโยชน์แก่ผู้ให้ในทางมิชอบ.

กินเส้น ก. ขอบกัน, เข้ากันได้.

กินเหมือนหมู อยู่เหมือนหมา, กินอย่างหมู อยู่อย่างหมา (สำ) ละละไม่มีระเบียบ.

กินเหล็กกินไหล (สำ) ทนต่อความเหน็ดเหนื่อยหรือความเจ็บปวดได้อย่างผิดปกติ.

กินแหวง ก. สงสัย, ระแวง, ไม่แนใจ.

กินอยู่กับปาก อยากอยู่กับท้อง (สำ) รู้ดีอยู่แล้วแต่แสร้งทำเป็นไม่รู้.

กินนร (-นอน) น. อมนุษย์ครึ่งคนครึ่งนก ก่อนบนเป็นคน ก่อนล่างเป็นนก.

กินริน, กินรี (กินนะริน, กินนะรี)

น. กินนรเพศหญิง.

กิโมโน น. เครื่องแต่งกาย

ประจำชาติญี่ปุ่น.

กิโล น. เครื่องมือประหารชีวิตเป็นใบมีด

ขนาดใหญ่ เลื่อน

ลงมาตัดคอนักโทษ.

(ฝ. guillotine).

กิริยา น. การกระทำ; อาการ
ที่แสดงออกมาทางกาย, มารยาท.

กิเลน น. ซีสัตว์ในนิยายจีน ตัวเหมือนม้า หัวเหมือนมังกร หางเหมือนปลา.

กิเลส, กิเลส- (-เหลือ, -เหลือสะ-) น. สิ่งที่ทำให้
เศร้าหมอง คือ โสภ โภจร หลง.

กิโล, กิโล- น. เครื่องชั่ง; คำเรียกสั้น ๆ ของกิโลกรัม
และกิโลเมตร; ชื่อมาตราซึ่งน้ำหนักเท่ากับ
๑,๐๐๐ กรัม, อักษรย่อว่า กก. (ฝ. kilo-
gramme).

กิโลเมตร น. ชื่อมาตราวัด เท่ากับ ๑,๐๐๐
เมตร, อักษรย่อว่า กม. (ฝ. kilometre).

กิโลเฮิร์ตซ์ น. หน่วยวัดความถี่ของกระแส
ไฟฟ้าสลับหรือคลื่นวิทยุ ใช้สัญลักษณ์
kHz. (อ. kilohertz).

กิว ว. คอตมาก, เล็กตอนกลาง.

กึ่งมากน้อย ว. เท่าไร.

กิด ก. กั้น, ขวาง, เกะกะ.

กิดกั้น ก. กั้นไม่ให้ทำได้โดยสะดวก.

กิดขวาง ก. ขวางกั้นไว้, ขวางเกะกะ.

กิดหน้าขวางตา ก. เกะกะขัดขวาง ทำให้
ไม่สะดวกใจ.

กึ่งฟ้า น. เครื่องแต่งกายหญิงจีน เป็นชุดกระโปรง
ยาวรัดรูป ผ้าข้างสูง; กีบ.

กิริติ (กัระติ) น. เกียรติ.

กึฬา น. กิจกรรมหรือการเล่น เพื่อความสนุก
เพลิดเพลิน หรือเสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรง
และอาจใช้แข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ.

กึ๊ก ว. เสียงของแข็งกระทบกัน; ทัณฑ์; ดั่งก้อง.

กึ๊กก้อง ว. ดังสนั่น, ดังมาก.

กึ๊กกัก ว. เสียงดังเช่นนั้น, ดิด ๆ ซัด ๆ.

กึ๊กกือ ว. แปรกลประหลาดมาก, ผิดปกติมาก,
ชอบกลมาก, พิลึกกึ๊กกือ.

กึ่ง ว. ครึ่ง.

กึ่งัน น. กระเพาะที่ ๒ ของสัตว์ประเภทสัตว์ปีก.
(สำ) สติปัญญาที่แหลมคม.

กุก ก. สร้างให้เป็นเรื่องขึ้น ชาวที่ไม่มีมูล.

กุกกัก, กุก ๆ กัก ๆ ว. กักกัก, ดิด ๆ ซัด ๆ, ไม่สะดวก,
เสียงดังเช่นนั้น.

กุกุขร (กุนซอน) น. ข้าง.

กุกุ๊ น. ที่อยู่ของนักบวช, เรือนหรือตึกสำหรับ
พระภิกษุสามเณรอยู่.

กุกุ๊ (กุด, กุดติ, กุติ) น. เรือนหรือตึกสำหรับพระภิกษุ
สามเณรอยู่; ที่บรรจุศพที่ก่ออิฐถือปูนทำเป็น
รูปเรือน.

กุกุชล (-ทน) น. ตุ่มหู.

กุกุชชี (-ทึ) น. คนตี, หมอน้ำ, หมอน้ำมีหู, เต้าน้ำ.

กุกุชโท (-โท) น. คนโท, หมอน้ำรูปต่าง ๆ คอยาว.

กุกุช ก. ตัด. ว. สั้นหรือเหี้ยนเข้าไป.

กุกุชัง น. โรงเก็บสินค้าหรือสิ่งของ, โกดัง; รถบรรทุก
ขนาดใหญ่ชนิดหนึ่ง.

กุกุชัน น. เครื่องประดับเพชรพลอยหรือกระจก.

กุกุช น. ชื่อปีที่ ๑๒ ของรอบปีนักษัตร มีหมูเป็น
สัญลักษณ์.

กุกุชือ น. ที่ปรึกษา.

กุกุชึ (กุนนะทึ) น. แม่น้ำน้อย ๆ, แม่น้ำเล็ก ๆ.

กฤษ- กฤษ (กฤษพะ-) น. หม้อ; ชื่อกลุ่มดาวรูปหม้อ เรียกว่า ราศีกฤษ เป็นราศีที่ ๑๐ ในจักรราศี.
กฤษภการ น. ช่างปั้นหม้อ.
กฤษภพันธ์ น. ชื่อเดือนที่ ๒ ตามสุริยคติ.
กฤษภันท-, **กฤษภันท์ (-พันธะ-)** น. ยักษ์.
กฤษเหง ก. ช่มเหง, รังแก, ใช้กำลังหรืออำนาจ ทำให้เดือดร้อน, คุมเหง.
กฤษมาร (-มาน) น. เด็กชาย; ชื่อกัณท์ที่ ๘ แห่ง มหาเวสสันดรชาดก.
กฤษารา น. กุมาร, เด็กชาย.
กฤษารี น. เด็กหญิง.
กฤษุต (กฤษุด) น. บัว, บัวขาว, บัวสาย.
กฤษีย น. คนเลว; คนโซ.
กฤษ, กฤษ- (กฤษ, กฤษละ-, กฤษะ-) น. ตระกูล, สกุล.
กฤษธิดา (กฤษละ-) น. ลูกหญิงผู้มีตระกูล.
กฤษบุตร (กฤษละ-) น. ลูกชายผู้มีตระกูล.
กฤษสตรี (กฤษละสตรี, กฤษละสตรี) น. หญิงผู้มีตระกูลและมีความประพฤติดี.
กฤษลา น. ชื่อว่าชนิตหนึ่ง มีรูปร่าง ๕ แฉก หัวแหลม, คู่กับ ว่าวปักเป้า, ว่าวจุฬา.
กฤษลี น. คนรับจ้างทำงานหนัก; ลักขณนามบอกจำนวน คือผ้า ๒๐ ผืนเป็น ๑ กฤษลี.
กฤษลีจจอ ก. ช่วยจัดช่วยทำอย่างเอาจริงเอาจัง.
กฤษเวร (-เวร) น. ชื่อท้าวจาตุมหาราชประจำทิศอุดร, ท้าวเวสวัณหรือท้าวเวสสุวัณ.
กฤษล (-สน) น. สิ่งที่ดีที่ชอบ, บุญ. ว. ฉลาด.
กฤษลกรรมบถ (กฤษลกะมังษบถ) น. ธรรมหมวดหนึ่ง มี ๑๐ อย่าง คือ กายสุจริต ๓ วจสุจริต ๔ มโนสุจริต ๓.
กฤษโลบาย (กฤษละ-, กฤษละ-) น. อุบายอันแยบคาย.
กฤษ ส. คำใช้แทนตัวผู้พูด, สรรพนามบุรุษที่ ๑.
กฤษ ก. ส่งเสียงเป็นสัญญาณให้รู้ว่าอยู่ที่ไหน.
กฤษไม่กลับ (สำ) ห้ามไม่อยู่, ไม่ฟังคำห้ามปราม.
กฤษ ก. ทำให้กลับคืนตัวอย่างเดิม; เก็บเข้าที่; เอาเครื่องจับปลาขึ้นจากน้ำ.

กฤษัย ก. ช่วยให้รอดปลอดภัย.

กฤษนิ้ว ก. ช่วยทำให้ชื่อเสียงคงอยู่ต่อไป.

กฤษยม ก. ยืมเงินโดยให้ดอกเบี้ย.

กฤษ ว. ไม่ตรงตามแนว, ไม่เป็นระเบียบ; ไม่ยอมปฏิบัติตามระเบียบ; เกะกะ, เกร; ทำพ่นันด้วยการเสนอเงินเดิมพันสูงขึ้นเรื่อย ๆ.

กฤษับ ก. วางเงินพ่นันเป็นจำนวนมากกว่าคู่แข่งเพื่อแสดงว่าตนมีไฟเหนือกว่า; ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อข่มคู่แข่ง.

กฤษ ว. ปลอมหรือเลียนแบบ, ไม่ใช่ของแท้, ไม่ใช่ของจริง, ไม่มีราคา.

กฤษึก ก. วางท่า, ทำท่าว่าตนเองสำคัญ.

กฤษึกหน้า ก. ตีหน้าข่มหรือทำหน้าเคียด.

กฤษกะเทรท (-มะเทรท) ว. เกร.

กฤษึง ก. กะ, คาดหมายไว้อย่างมั่นใจ.

กฤษึงว่าไร ก. หวังหากำไรด้วยการเสี่ยง.

กฤษึง ว. มีความสามารถในทางใดทางหนึ่ง, เป็นเช่นนั้นบ่อย ๆ.

กฤษึงทาก ก. กล้าหาญ ไม่กลัวอะไร.

กฤษึงแต่ปาก ว. ตีแต่พูด ทำไม่ได้, ไม่เก่งจริง.

กฤษึงกำง ว. กิริยาทำทางดูเกะกะไม่เรียบร้อย.

กฤษิจาจารย์ น. บุคคลที่เชื่อกันว่ามีความรู้ความสามารถในด้านคาถาอาคมและการปลุกเสกเครื่องรางของขลัง.

กฤษิชา, กฤษิชา น. ผู้หญิงญี่ปุ่นที่มีศิลปะและวิชาชีพในการปรนนิบัติผู้ชาย.

กฤษิซัน น. หลักการที่กำหนดไว้, หลักวินัย. ก. บังคับหรือขอร้องแกมบังคับ.

กฤษิซันทวาร ก. เรียกบุคคลมาตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารกองประจำการ.

กฤษิต, กฤษิต- (กฤษิต, กฤษิต-, กฤษิต-) น. ธง; ชื่อดาวพระเคราะห์ดวงที่ ๘.

กฤษิตมาลา น. พระรัศมีเหนือพระเศียรของพระพุทธเจ้า.

เก็บ ก. เอาไปหรือเอามาจาก, เอาสิ่งของที่ตกหล่น
อยู่ขึ้นมา, รวบรวมไว้, เรียกเอา, รักษาไว้.
ว. ที่เก็บไว้.

เก็บกวาด ก. เก็บข้าวของให้เข้าที่และกวาด
ทำความสะอาด.

เก็บกิน ก. เก็บผลประโยชน์เอาไว้ใช้สอย.

เก็บเกี่ยว ก. เก็บรวบรวมพืชผล.

เก็บความ ก. เลือกเอาแต่ข้อความที่สำคัญ.

เก็บงาน ก. ทำงานขั้นสุดท้ายเพื่อเก็บ
รายละเอียดให้เรียบร้อย.

เก็บงำ ก. รักษาไว้ให้มืดซิด, รักษาไว้ให้ดี.

เก็บดอกไม้ ก. ปัสสาวะตามพุ่มไม้ข้างทาง
(ใช้กับผู้หญิง).

เก็บดอกไม้ร่วมต้น (สำ) เคยทำบุญกุศล
ร่วมกันมาแต่ชาติก่อน จึงมาอยู่ร่วมกันใน
ชาตินี้.

เก็บตก ก. เก็บของที่ผู้อื่นทำตกไว้; เก็บ
เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ มาเขียนหรือกล่าวถึง.

เก็บตัว, เก็บเนื้อเก็บตัว ก. สงวนตัวไม่ไป
งานสังคม, ไม่ออกสังคม, ไม่คบหาสมาคม
กับใคร.

เก็บเบี้ยใต้ถุนร้าน (สำ) เก็บเล็กผสมน้อย.

เก็บเล็กผสมน้อย ก. เก็บไว้ทีละเล็กทีละน้อย.

เก็บเล่ม ก. ค่อย ๆ เก็บทีละน้อย.

เก็บหอมรอมริบ ก. รวบรวมเงินทองทีละเล็ก
ทีละน้อย.

เก็บอาการ ก. ไม่แสดงออก.

เกยร (ยุบ) น. สร้อยอ่อน, สายสร้อย, ทองต้นแขน.

เกรง (เกรง) ว. นึกกลัวไปเอง, นึกวิตกไปเอง.

เกรงกลัว ก. กลัว.

เกรงขาม ก. คร้าม, เกรง.

เกรงใจ, เกรงอกเกรงใจ ก. ไม่อยากให้ผู้อื่น
รู้สึกลำบากเดือดร้อนรำคาญใจ.

เกร็ด (เกร็ด) น. ส่วนย่อยหรือส่วนเบ็ดเตล็ด; ลำนํ้า
เล็กที่เชื่อมลำน้ำใหญ่สายเดียวกัน ใช้เป็น
ทางลัดได้.

เกร่อ (เกร่อ) ว. ที่มีใช้หรือทำตาม ๆ กันโดยมาก.

เกรอะกรัง (เกรอะกรัง) ว. หมักหมมแห้งติดอยู่.

เกราะ (เกราะ) น. เครื่องสวมหรือเครื่องหุ้มร่างกาย
สำหรับป้องกันอาวุธหรืออันตราย; เครื่องไม้
แข็งใช้ตีหรือสั่นให้ตั้งเป็นสัญญาณ. ว. แห่ง
จนกรอบ.

เกริก (เกริก) ว. กึกก้อง, ตังสนั่น, เลื่องลือ, ยิ่ง.

เกรียง (เกรียง)

น. เครื่องมือ

สำหรับถือปูน.

ว. ใหญ่, ยิ่ง, มาก.

เกรียงไกร (-ไกร) ว. ใหญ่ยิ่ง.

เกรียน (เกรียน) ว. สั้น (ผม) เกือบติดหนังหัว ขนสั้น
ติดผิวหนัง, หญ้าที่ตัดจนสั้นติดพื้น.

เกรียม (เกรียม) ว. เกือบไหม้, หน้าตาหมองเพราะ
มีทุกข์.

เกรียว (เกรียว) ว. ลักษณะที่ตาม ๆ กันมาจำนวนมาก ๆ
เป็นแถว ๆ, เป็นอย่างเดียวกันพร้อม ๆ กัน.

เกรียวกราว ว. เสียงเอ็ดอึงพร้อมกันหลาย ๆ
เสียง, โดยปริยายหมายถึง ที่รู้กันทั่วและ
พูดถึงกันทั่วไป.

เกรี้ยว, เกรี้ยว ๆ (เกรี้ยว) ว. อารมณ์โกรธจัดหรือ
เดือดดาล.

เกรี้ยวกราด ก. แสดงกิริยาท่าทางขณะพูดว่า
กล่าวอย่างรุนแรงด้วยความโกรธ, กราดเกรี้ยว.

เกรี้ยวโกรธ ก. โกรธจัด, โกรธเกรี้ยว.

เกล็ด น. ส่วนที่เป็นแผ่น ๆ ซ้อนเหลื่อมกันห่อหุ้ม
ตัวปลาและสัตว์เลื้อยคลานบางชนิด, สิ่ง
แข็งตัวเป็นแผ่นบาง ๆ คล้ายเกล็ดปลา เช่น
เกล็ดน้ำแข็ง. ก. ขบเมลิ็ดให้แตกเพื่อกิน
เนื้อใน.

เกล็ดเลือด น. เม็ดเลือดขนาดเล็ก ทำให้เลือด
แข็งตัว.

เกลอ (เกลอ) น. เพื่อนสนิท.

เกลา (เกลา) ก. ทำสิ่งที่ขรุขระให้เกลี้ยงหรือได้รูปทรงดีขึ้น, ทำให้ดีขึ้นหรือเรียบร้อยขึ้น.

เกลากลิ้ง ว. งามเกลี้ยงเกลา, กลิ้งเกลา.

เกล้า (เกล้า) น. หัว. ก. รวบผมให้สูงขึ้นไปแล้วขมวดให้เรียบร้อย เช่น **เกล้าจุก** **เกล้ามวย**.

เกล้ากระหม่ม ส. เป็นสรรพนามบุรุษที่ ๑ คำใช้แทนตัวผู้พูดเพศชาย พูดกับผู้ใหญ่ที่เคารพมาก หรือพูดกับพระสงฆ์ทรงสมณศักดิ์.

เกล้ากระหม่อม (ราชา) ส. คำใช้แทนตัวผู้พูดเพศชาย กราบทูลพระอนุวงศ์ขึ้นพระเจ้าวรวงศ์เธอที่มีได้ทรงกรม พระวรวงศ์เธอที่ทรงกรม และสมเด็จพระสังฆราช, ถ้าผู้พูดเป็นเพศหญิงใช้ว่า **เกล้ากระหม่อมฉัน**, เป็นสรรพนามบุรุษที่ ๑.

เกลี่ย (เกลี่ย) ก. กระจายของออกไปให้เสมอกัน.

เกลี่ย (เกลี่ย) ก. ชักชวน, ทำให้ใกล้เคียงกัน.

เกลี่ยกล่อม ก. ชักชวนจูงใจให้เข้าพวก, พุดจูงใจให้คล้อยตามหรือปฏิบัติตาม.

เกลี้ยง (เกลี้ยง) ว. เรียบ ไม่ขรุขระ หรือไม่มีลวดลาย; หมัดสั้น ไม่มีเมเหลือ ไม่มีอะไรติดอยู่.

เกลี้ยงเกลา ว. หมัดจดหรือเรียบร้อย.

เกลียด (เกลียด) ก. ชัง, รังเกียจมาก, ไม่ชอบจนไม่อยากพบอยากเห็น.

เกลียดเข้ากระดูกดำ (สำ) เกลียดมากที่สุด.

เกลียดเข้าไส้ (สำ) เกลียดมากที่สุด.

เกลียดตัวกินไข่ (สำ) เกลียดตัวเขา แต่อยากได้ผลประโยชน์จากเขา.

เกลียดปลาไหลกินน้ำแกง (สำ) เกลียดตัวเขา แต่อยากได้ผลประโยชน์จากเขา.

เกลือ น. วัตถุธรมเค็ม ใช้ประกอบอาหาร และถนอมอาหาร.

เกลือจิ้มเกลือ (สำ) ไม่ยอมเสียเปรียบกัน, แก่เผ็ดให้สาสมกัน.

เกลือเป็นหนอน (สำ) ญาติมิตร สามิภรรยา บุตรธิดา เพื่อนร่วมงาน หรือคนในบ้าน คิดคิดทรยศ.

เกลือก (เกลือก) ก. กลิ้งหรือเลือกตัวไปมา เอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งทำเช่นนั้นเพื่อให้สิ่งอื่นติด เช่น **เกลือกน้ำตา**; **เกรง**. **สัน**. **หาก**, **ถ้า**, **แม้**, **บางที**, **เมื่อว่า**.

เกลือกกลั้ว ก. คบหาสมาคม, คลุกคลี; ทำให้มีหมอง, ทำให้มีมลทิน.

เกลือกกลิ้ง ก. กลิ้งหรือเลือกตัวไปมา เช่น นอนเกลือกกลิ้งอยู่บนที่นอน; พยายามเอาตัวรอด.

เกลื่อน (เกลื่อน) ว. เรี่ยรายหรือกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป.

เกลื่อนกล่น, เกลื่อนกลาด ว. เกลื่อน, ดาซดิน, กลาดเกลื่อน.

เกศ, เกศ- (เกศ, เกศสะ-) น. ผม, หัว.

เกศพ, เกศวะ (-สพ, เกศวะ) ว. ผู้มีผมงาม, พระนามของพระนารายณ์หรือพระกฤษณะ ซึ่งเป็นอวตารปางหนึ่งของพระนารายณ์.

เกศา น. หัว; ผม.

เกศากันต์ ก. ตัดจุก, โคนจุก.

เกศินี น. นางผู้มีผมงาม.

เกษตร (เกษตร) น. ที่ดิน, ทุ่ง, นา, ไร่.

เกษตรกร (เกษตรตระกอง) น. ผู้ทำเกษตรกรรม.

เกษตรกรรม (เกษตรกระทำ) น. การใช้ที่ดินเพาะปลูกพืชต่าง ๆ รวมทั้งการเลี้ยงสัตว์ การประมง และการป่าไม้.

เกษตรและสหกรณ์ น. ชื่อกระทรวงที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเกษตร.

เกษตรศาสตร์ (เกษตรตระสาด) น. วิชาว่าด้วยเกษตรกรรม.

เกษม (เกษม) น. ความสุขสบาย, ความปลอดภัย.

เกษมสันต์, เกษมสันต์ ว. อารมณ์ปลอดภัย, ชื่นชมยินดี.

เกษียน (เกษียน) ก. สั้นไป (ใช้เกี่ยวกับการกำหนดอายุ).

เกษียณอายุ (กะเสียน-) ก. ครบกำหนดอายุรับราชการ, สิ้นกำหนดเวลารับราชการหรือการทำงาน.

เกษียน (กะเสียน) น. ข้อความที่เขียนแทรกไว้ในใบลาน, ข้อความที่เขียนไว้บนหัวกระดาษคำสั่ง หรือหนังสือราชการ. ก. เขียน. ว. เล็กน้อย.

เกษียร (กะเสียน) น. น้ำนม.

เกษียรสมุทร น. ทะเลน้ำนม, ที่ประทับของพระนารายณ์.

เก้อ ว. แสดงสีหน้าเจื่อนเพราะรู้สึกผิดคาดหรือทำอะไรผิดพลาดไป, รู้สึกผิดคาดผิดหวัง, ผิดแปลกไปจากผู้อื่นเขา; กระดาก, อาย; ขัดเขินหรือค้างอยู่เพราะไม่เข้ากัน ไม่รับกัน.

เก้อเขิน ว. อาการที่วางหน้าไม่สนิท, รู้สึกกระดากอาย.

เกอว น. เรียกคำหรือพยางค์ที่มีตัว ว สะกดว่า มาตราเกอวหรือแม่เกอว.

เกอว ว. กิด, ขวาง, ไม่เป็นระเบียบ; ประทุติเป็นพาลเกร.

เก๋ ว. ก่อน; ไม่ใหม่.

เก๋กะลา, เก๋กะโหลกกะลี้ (สำ) เก๋และไม่มีค่า.

เก๋เก็บ ก. เก็บไว้นานจนเก๋.

เก๋ลายคราม (สำ) เก๋และมีค่า.

เก๋ก๊ก, เก๋ก๊ก ว. เก๋มาก.

เก๋ด น. ชื่อโรคอย่างหนึ่ง ทำให้ข้อต่าง ๆ บวมและปวดมาก. (อ. gout).

เก๋ดณธ์ น. ธนู.

เก๋ดไฮ (-ไฮ) น. ผ้าไหม.

เก๋ดหลี (-หลี) น. ชื่อประเทศและชนชาติหนึ่ง อยู่ในคาบสมุทรทางตะวันออกเฉียงของทวีปเอเชีย.

เก๋ด น. ส่วนของแผ่นดินที่มีน้ำล้อมรอบ. ก. จับหรือยึดสิ่งใดไว้เพื่อทรงอยู่, เอาสิ่งมีของเกี่ยวเข้ากับสิ่งอื่นเพื่อให้ติดอยู่; โดยปริยายหมายถึงอาการที่เข้าไปติดแน่นอยู่. ว. เสียงเคาะ.

เก๋ดกิน ก. อาศัยกินอยู่กับคนอื่นโดยเอาแต่ประโยชน์ฝ่ายเดียว ไม่ช่วยทำงานหรือช่วยเหลือผู้อื่น.

เก๋ดชายกระโปรง (สำ) อาศัยผู้ต้องหาเลี้ยง.

เก๋ดชายผ้าเหลือง (สำ) ฟังพาลลอบยุจากผู้ที่บวชเป็นพระภิกษุสามเณร.

เก๋ดแคะ ก. พุดพาดฟังเชิงขู่สาว, พุดเชิงเกี้ยวพาราสี.

เก๋ด ก. เป็นชั้น, มีชั้น, กำเนิด; มีชั้นเป็นชั้นโดยกะทันหัน.

เก๋ดสุรย์ ก. เกิดสุริยุปราคา.

เก๋ด ว. พัน, เลย.

เก๋ดการ ก. มากกว่าหรือซ้ำกว่าที่ต้องการ.

เก๋ดกิน ว. ผลไม้แก่เกินไปจนไม่ควรกิน.

เก๋ดคน ว. ยิ่งกว่าคนปกติสามัญ.

เก๋ดงาม ว. มากไปจนหมดงาม.

เก๋ดดี ว. มากไปจนหมดดี.

เก๋ดตัว ว. เก่งฐานะ, เก่งสภาพปกติ.

เก๋ดไป ว. คำประกอบท้ายคำวิเศษณ์ เพื่อเน้นความหมาย แสดงว่าเกินกำหนด เก่งพอดี.

เก๋ดเลย ก. แสดงกิริยาวางใจโดยขาดสัมมาคารวะ.

เก๋ดหน้า, เก๋ดหน้าเก๋ดตา ว. เก่งกว่า เด่นกว่า หรือดีกว่าฐานะของตนเองหรือของคนอื่น.

เก๋ดกาย น. กองเสียง (เป็นส่วนหนึ่งในกองทัพ), หัวหน้าแห่งกองเสียงนั้น. ก. ตะเกียกตะกาย, ขวนขวาย.

เก๋ด ก. ต่างฝ่ายต่างไม่ยอมทำเพราะกลัวจะเสียเปรียบกัน.

เก๋ดงอน ก. เก่งอย่างมีเงื่อนไข, เก่งเอาเชิง.

เก๋ดจครัน ก. ขี้เกียจ, ไม่อยากทำงาน.

เก๋ดริ, เก๋ดริ- , เก๋ดริ (เก๋ด, เก๋ดดิ-, เก๋ด) น.

ชื่อเสียง, ความยกย่องนับถือ, ความมีหน้ามีตา.

เกียรติคุณ (เกียรติคุณ) น. คุณที่เลื่องลือ, ชื่อเสียงโดยคุณงามความดี.

เกียรตินิยม (เกียรตินิยม) น. ความรู้ดีเด่นเหนือระดับปกติที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้.

เกียรติประวัติ (เกียรติประวัติ, เกียรติประวัติ) น. ประวัติที่ได้รับการสรรเสริญ, ประวัติที่เลื่องลือ.

เกียรติภูมิ (เกียรติภูมิ) น. เกียรติที่ได้รับเพราะสังคมยกย่อง.

เกียรติยศ (เกียรติยศ) น. เกียรติโดยฐานะตำแหน่งหน้าที่หรือชาติชั้นวรรณะ.

เกียรติศักดิ์ (เกียรติศักดิ์) น. เกียรติ, เกียรติตามฐานะของแต่ละบุคคล.

เกี่ยว ก. อาการที่สิ่งของเป็นขอเกาะติดหรือเหนียวไว้, เอาของที่มีลักษณะเช่นนั้นเกาะติดหรือเหนียวไว้, แตะต้อง, ยุ่งเกี่ยว, ข้อง; อาการที่สิ่งแหลมคมขูดขีด เช่น หนามเกี่ยว, ตัดด้วยเคียว; โดยปริยายหมายถึง เนื่อง.

เกี่ยวก้อย (สำ) อาการที่แสดงความคุ้นเคยสนิทสนมกัน.

เกี่ยวข้อง ก. ติดต่อกัน, แตะต้อง, ยุ่งเกี่ยว, ข้องแฉะ, เกี่ยว.

เกี่ยวดวง ว. นับเป็นญาติกันทางเขยหรือสะใภ้.

เกี่ยวดองหนองยุ่ง ว. เกี่ยวดองกันอย่างซับซ้อน.

เกี่ยวเนื่อง ก. เกี่ยวพันติดต่อกัน.

เกี่ยวแฝงมุงป่า (สำ) ทำเพื่อส่วนรวมเกินกำลังความสามารถของตน.

เกี่ยวพัน ก. ติดเนื่องกัน, พัวพัน.

เกี่ยวโยง ก. ต่อเนื่องไปถึง.

เกี่ยวพาราสี, เกี่ยวพาน ก. พุดให้รักในเชิงขู้สาว.

เกือ, เกือกุล ก. ช่วยเหลือสนับสนุน.

เกือก น. รองเท้า, ลักษณะนามว่า คู่หรือข้าง, ราชศัพท์ว่า รองพระบาทหรือฉลองพระบาท.

เกือกม้า น. เหล็กรูปโค้งสำหรับรองกับม้า.

เกือบ ว. จวน, เจียน, แทบ, หวดหวัด.

เกือบไป ก. จวนเจียน.

แก ส. สรรพนามบุรุษที่ ๒ คำใช้แทนผู้ที่เราพูดด้วย ซึ่งเป็นผู้ที่สนิทสนมหรือผู้น้อย; สรรพนามบุรุษที่ ๓ ใช้แทนผู้ที่เราพูดถึง.

แก่ ว. มีอายุมาก, อยู่ในวัยชรา, จัด; โดยปริยายหมายถึง จัดเจน หนัก หรือยิ่งไปในทางนั้น เช่น แก่ไฟ.

แก่กล้า ก. เข้มแข็ง, ยวดยิ่ง.

แก่เกินแกง (สำ) แก่จนใช้ประโยชน์ไม่ได้แล้ว เช่นเดียวกับมะพร้าวแก่จัด.

แก่ดึกรี ว. ตีสมรทหนักมาก.

แก่แดด ว. ทำเป็นผู้ใหญ่เกินอายุ (ใช้กับเด็ก).

แก่ตัว ว. ย่างเข้าวัยชรา.

แก่เพราะกินข้าว เฒ่าเพราะอยู่นาน

(สำ) มีอายุมากแต่ไม่ทำประโยชน์ใด ๆ.

แก่มะพร้าว เฒ่ามะละกอ (สำ) มีอายุมากแต่ไม่มีแก่นสาร.

แก่แรด ว. จัดจ้านเกินอายุ, แก่เกินอายุ, แก่มาก.

แก่รัต ว. อยู่วัดนาน, มีทำที่หรือความคิดเห็นแบบชาววัด หรืออยู่วัดนาน; รู้มาก.

แก่ ก. ทำให้กลายเป็นอาการติดขัดหรือที่เป็นเงื่อนเป็นบม; ทำให้หลุด ให้อ่อน; ทำให้ดีขึ้น, ทำให้ใช้การได้, ทำส่วนที่เสียให้กลับดีขึ้น, ตัดแปลงให้ดีขึ้น; ทำให้หาย; เฉลย, อธิบายให้เข้าใจ; ร้องเพลงหรือลำตัดได้ต่อกัน; เอากลับคืนมาให้ได้.

แก่เกือ ก. ทำหรือพูดกลับเถลไถล.

แก่เกี้ยว ก. แก่อย่างอ่อนรอยให้หายกัน; พุดแก้อใจเพื่อมิให้เสียหน้า.

แก่ชวย, แก่เขิน ก. การกระทำเพื่อบรรเทาความกระดากอาย.

แก่ขัด ก. แก่ขัดข้องให้ลุกลงไปชั่วคราว, ใช้แทนกันไปพลางก่อน.

แก้ไข ก. ทำส่วนที่เสียให้กลับดี, ดัดแปลงให้ดีขึ้น.

แก้เคล็ด ก. ทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่เชื่อกันว่าเป็นวิธีปิดป่าหรือป้องกันภัยหรือเหตุร้าย.

แก้แค้น ก. ทำตอบเพื่อให้หายแค้น.

แก้ตัก ก. แก้ให้สำเร็จลุกลงไปได้.

แก้ตัว ก. พุดหรือทำเพื่อปลดเปลื้องความผิดหรือข้อผิดพลาดของตน.

แก้ต่าง ก. ว่าความแทนจำเลย.

แก้ทาง ก. ปรับหรือเปลี่ยนวิธีเพื่อให้ได้เปรียบคู่ต่อสู้หรือฝ่ายตรงข้าม เช่น แก้ทางมวย.

แก้บน ก. บนบานไว้ว่าจะถวายสิ่งใดแก่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เมื่อได้แล้วก็นำสิ่งนั้นมาถวายตามที่บนไว้.

แก้บาป ก. สารภาพความผิดเพื่อให้พ้นบาป.

แก้แค้น ก. ทำตอบในทางร้ายเพื่อให้สาสมกัน.

แก้มือ ก. ขอสุ้มใหม่, ทำใหม่เพื่อให้ดีขึ้น.

แก้ลำ ก. ใช้ชั้นเชิงตอบโต้กัน.

แก้หน้า ก. ทำให้พ้นอาย.

แก๊ง น. กลุ่มคนที่ตั้งเป็นก๊กเป็นเหล่า. (อ.gang).

แกงไต น. รอยขีดเขียนซึ่งบุคคลทำไว้เป็นสำคัญแทนการลงลายมือชื่อ.

แก่งแย่ง ก. พยายามเอารัตเอาเปรียบกันเพื่อได้มาแต่ฝ่ายเดียว, ไม่ปรองดองกัน.

แกน น. วัตถุแข็งที่อยู่กลางของสิ่งอื่นสำหรับยึดให้อยู่. ว. แข็งเป็นโตอยู่ข้างใน (ใช้กับผลไม้) เช่น ทูเรียนแกน มะม่วงแกน, ขัดสน, จำใจ.

แกนนำ น. ผู้นำของกลุ่มที่ชุมนุมเพื่อเรียกร้องหรือประท้วง; ผู้ที่เป็นหลักในการเจรจาเพื่อดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง.

แก่น น. เนื้อไม้แข็งอยู่ถัดกระพี้เข้าไป, เนื้อแท้, หลักสำคัญ. ว. คือรู้ทัน ขุนชน ไม่เกรงกลัวใคร.

แก่นแก้ว ว. เก่งในทางชุกชอนหรือในทางไม่สู้ดี.

แก่นสาร น. สิ่งที่ยั่งยืนถาวร, หลักที่ควรยึดถือ.

แก้ป น. ชื่อหมวกไม่มีปีกมีแค่กะบังหน้า; ชื่อปืนชนิดหนึ่ง. (อ. cap).

แกมมา น. คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีพลังงานสูงมาก มีช่วงคลื่นสั้น มีอำนาจเจาะทะลุได้ลึก. (อ. gamma).

แกร่ง (แกร่ง) ว. แข็ง, แข็งกร้าว.

แกรีน (แกรีน) ว. ไม่เจริญเติบโตตามปกติ.

แกรนิต (แกรนิต) น. หินอัคนีเนื้อแข็งมาก ทนทาน มีหลายสี ขัดให้เป็นเงาได้ กรวดไม่กัด. (อ. granite).

แกรไฟต์ (แกรไฟต์) น. อัญรูปหนึ่งของธาตุคาร์บอนหรือเรตินสอดำ. (อ. graphite).

แกรว (แกรว) ว. ทนรอหรือทนอยู่กับที่เป็นเวลานาน.

แกล (แกล) (ราชา) น. หน้าต่างพระตำหนักหรือตำหนักที่ไม่มีซี่กรง, ไขว่ พระแกล.

แกลิ่ง (แกลิ่ง) ก. ทำให้เดือดร้อนรำคาญ, ทำหรือพูดเพื่อให้เขาเสียหาย อาย เดือดร้อน ขัดข้อง ไขว่ใจผิด.

แกลิ่งกลว ว. ประณีต, ประคิดประคอง.

แกลิ่งดิน ก. กระบวนการแก้ปัญหาสภาพดินเปรี้ยว.

แกลบล (แกลบล) น. เปลือกข้าวที่สีหรือตำแตกออกจากเมล็ดข้าว; ม้าพันธุ์เล็ก; เรียกวิหารขนาดเล็ก.

แกลัม (แกลัม) น. ของกินกับเหล้า, กับแกลัม. ว. ไปด้วยกัน, ควบคู่กันไป, แกมกัน.

แกลลอน (แกน-) น. หน่วยวัดปริมาตร (อังกฤษ ๑ แกลลอน = ๔.๕๔๖๐๘ ลิตร, สหรัฐอเมริกา ๑ แกลลอน = ๓.๗๘๕๔๔ ลิตร). (อ. gallon).

แกลเลียม (แกน-) น. ธาตุลำดับที่ ๓๑ สัญลักษณ์ Ga เป็นโลหะสีขาวคล้ายเงิน. (อ. gallium).

แกลว (แกลว) ว. กล้า, อดอาจ, เก่ง, ว่องไว.

แกว น. คำเรียกคนถวน; ชื่อมันชนิดหนึ่ง; เปาะแสด, ระคะระคาย ในคำว่า รุ่งแกว.

แก้ว น. หินแข็งใส, ของที่ทำเทียมให้มีลักษณะ เช่นแก้ว, ของที่หลอมจากทรายขาว, ภาชนะใส่น้ำกิน, ภาชนะที่ทำด้วยแก้ว; คำเรียกสิ่งที่เคาะพ่นบดถึง สิ่งมีค่ามาก เป็นที่รัก หรือดีเยี่ยม.

แก้วตา น. ส่วนสำคัญของตาที่ทำให้มองเห็น; สิ่งที่รักยิ่ง.

แก้วสารพัดนึก น. แก้วที่เชื่อกันว่า ผู้ครอบครองอยากได้สิ่งใดก็จะได้.

แก้วง (แก้วง) ก. อาการที่เคลื่อนไหวไปทางโน้นทีทางนี้ที, โดยปริยายหมายถึง ไม่อยู่กับที่, ไม่อยู่ในแนว.

แก้วงกวัด (แก้วงกวัด) ก. จับด้ามอาวุธหรือวัตถุแล้วบิดไปมา, ไม่อยู่ที่.

แก้วงไกว ก. แก้วงไปมา.

แก้วงค้นหาเสียน, แก้วงเท้าหาเสียน (สำ) หาเรื่องเดือดร้อนใส่ตัว.

แก๊ส น. อากาศธาตุ, ก๊าซ. (o. gas).

แกะ น. ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เป็นสัตว์เคี้ยวเอื้องรูปร่างคล้ายแพะ ขนยาวและอ่อนนุ่ม ใช้ทำเครื่องนุ่งห่ม. ก. แคะเพื่อให้หลุดออก; เอามือแคะหรือง้างให้หลุดออกจากกัน; สลัก; โดยปริยายหมายถึง เหมือนกันมาก.

แกะดำ (สำ) ผู้ที่ทำอะไรแตกต่างจากคนอื่นในกลุ่มนั้น ๆ.

แกะรอย ก. ติดตามหาร่องรอย.

โงะ ก. ใช้อุบายหรือเล่ห์เหลี่ยมหลอกลวง, ต้อไม่ยอมทำตาม. ว. โงะง, ไม่ตรง.

โงะ (โงะ) น. ชื่อมาตรานับ เท่ากับ ๑๐ ล้าน.

โงะ น. โรงเก็บสินค้าหรือสิ่งของ, กุด้ง.

โงะ ก. ชุมมหรือชนด้วยคมมีด. น. ชื่อวันที่พระสงฆ์ปลงผม; ชื่อวันก่อนวันพระหนึ่งวัน.

โงะ ว. อ่อน, งาม, หวาน, ไพเราะ. น. ดอกบัว.

โงะ น. บัวแดง.

โงะ ก. ใช้มือหรือสิ่งอื่นค้ำหรือกวาดสิ่งต่าง ๆ มาทีละมาก ๆ, ขนหรือรวบเอาไปเป็นจำนวนมาก; วิ่งหนีไปโดยเร็ว.

โงะ (โงะ) ก. เทของเหลวให้ไหลไปยังที่หมาย, เทให้ไหลลง; เลี้ยวกระดานไปตามแนวที่กำหนด; พัดอยู่เรื่อย ๆ. น. ช่องลึกของภูเขาหรือลำน้ำ.

โงะ น. ทางน้ำไหลระหว่างหุบเขาที่ลึกและแคบมาก.

โงะ (โงะ) ก. ชุ่นเคืองใจอย่างแรง, ไม่พอใจอย่างรุนแรง.

โงะ ก. โงะจืด.

โงะ ก. โงะเอาจริงเอาจัง, โงะมาก.

โงะ (โงะ-) ก. โงะ.

โงะ (โงะ) ว. ร่วงโรยเกือบหมด, มีอยู่น้อย.

โงะ ว. แบบบาง, ไม่มั่นคง; ผอมแห้ง, ชี้โรค.

โงะ ว. สภาพเก่ามาก, ไม่มั่นคง; ต่ำต้อย.

โงะ (โงะ) น. ท่วงที่ต่อยจากอานม้า สำหรับสอดเท้าขึ้นในเวลาขึ้นขี่ม้า; ไม้ท่อนกลม ๆ ที่วางเป็นระยะ ๆ เพื่อลากของหนักมาบนนั้น. ก. เกลาไว้, ทำเป็นรูปเลา ๆ ไว้; เรียกเรือที่ขุดจากซุงแต่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ได้แก่ เจียนหัวท้าย เปิดปีกไว้ว่า เรือโงะ.

โงะ (-หน) น. เสียงกึกก้อง. ว. อื้ออึง, อึกเกริก, ่วนวาย.

โงะ (-วิท) ว. ฉลาด, ชำนาญ, รอบรู้.

โงะ (โงะ) น. วัตถุทรงพระระบอบขนาดใหญ่สำหรับใส่พระบรมศพ พระศพ หรือศพ, ส่วนขนาดเล็กใช้ใส่พระบรมอัฐิ พระอัฐิ หรืออัฐิ, ราชศัพท์ใช้ว่าพระโงะ; คลัง.

โงะ (-สน) ว. ฉลาด.

โงะ (-สิน) น. พระอินทร์.

โงะ น. ดอกไม้.

โกหก ก. กล่าวคำที่ไม่จริง, พูดปด, พูดเท็จ.

โกหกโกไหว ก. พูดหลอกไปวัน ๆ.

โกหกพกลม ก. พูดไม่จริง, เหลวไหล.

ใกล้ (ใกล้) ว. จวน, เกือบ, เคียง, ไม่ห่าง.

ใกล้เกลือกินด่าง (สำ) มองข้ามหรือไม่รู้ค่าของดีใกล้ตัวซึ่งเป็นประโยชน์แก่ตนได้กลับไปแสวงหาสิ่งอื่นที่ดีกว่า, อยู่ใกล้ผู้ใหญ่หรือนักปราชญ์แต่กลับไม่ได้ดี.

ใกล้เคียง ว. ไม่ไกลกัน; ไม่แตกต่างกันมากนัก, พอ ๆ กัน.

ใกล้ชิด ว. สนับสนุนกัน; เป็นที่ไว้วางใจ.

ใกล้ น. ชื่อสัตว์ปีกจำพวกนก มีหลายชนิด; (สแลง) ผู้หญิงหากิน; ผู้หญิงที่ถูกล่อลวงมาเพื่อล่วงละเมิดทางเพศ.

ใกล้แม่ปลาช่อน (สำ) หญิงมีอายุที่มีมารยาและเล่ห์เหลี่ยมมาก.

ใกล้เขี้ยว ว. ลายมือหัด, มุ่งจนเกือบอ่านไม่ออก.

ใกล้ตาฟาง (สำ) ผู้หญิงหากินที่มีอยู่มามาก ยินหาลูกคำตามมมมมิด. ผู้ชายที่ถูกผู้หญิงหากินหลอก.

ใกล้นา น. ใกล้ชนิดหนึ่ง โดยปริยายหมายถึงคนที่มีความคิดไม่ทันสมัย.

ใกล้รองปอน (สำ) ผู้ที่อยู่ในฐานะตัวสำรอง จะเรียกมาใช้เมื่อไรก็ได้.

ใกล้หลง (สำ) ผู้หญิงที่รู้ไม่เท่าทันโลก พลัดมาอยู่ในที่ถูกผู้ชายล่อลวงไปได้.

ใกล้เห็นตีนงู รุเห็นนมไก่ (สำ) ต่างฝ่ายต่างรู้ความลับของกันและกัน.

ใกล้ไต่ น. มาก่อนเวลา, เวลาใกล้รุ่ง.

ใกล้อ่อน, ใกล้อ่อนสอนชั้น (สำ) ผู้มีประสบการณ์น้อยยังไม่รู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของคน.

ใกล้ ว. ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้.

ใกล้ น. มัคคุเทศก์, ผู้นำเที่ยว. (อ. guide).

ใกล้ (ใกล้) ว. ยิ่ง, ใหญ่, มาก, เกิน, กล้า, เก่ง.
น. ชื่อต้นไม้ขนาดใหญ่ชนิดหนึ่ง.

ใกล้ลาส, ใกล้ลาส (ใกล้ลาต, ใกล้ลาด) น. ชื่อภูเขาสูงในเทือกเขาหิมาลัย เชื่อว่าเป็นที่สถิตของพระอิศวร. ว. สีขาวเหมือนเงินยวง. (ส. ใกล้ลาส).

ใกล้ศร, ใกล้สร (ใกล้สอน) น. สิงโต.

ใกล้ศรี, ใกล้สิริ (ใกล้สี) ว. ผู้ยิ่งด้วยสิริ. น. สิงโต.

ใกล้ (ใกล้) ว. ห่าง, ยืดยาว, นาน.

ใกล้ตาใกล้ใจ ก. ห่างกันแล้วลืมนกัน.

ใกล้บินเที่ยง (สำ) อยู่ห่างไกลความเจริญมาก.

ใกล้หูใกล้ตา ก. อยู่ในที่ที่ดูแลไม่ถึง, อยู่ห่างไกลการติดต่อ.

ใกล้ (ใกล้) ก. ทา, ไล่.

ใกล้ใกล้ ก. พูดจาให้ตกลงกัน, พูดจาให้ปรองดองกัน; ทำให้เรียบร้อย, ทำให้เสมอกัน; ลูบไล้.

ใกล้ (ใกล้) ก. แกว่งไปมา เช่น ใกล้เปล ใกล้ชิงช้า.

ข (ขอ) ๒๖ ขงจื้อขนาดที่ ๒ เรียกว่า ขอ ไซ เป็นอักษรสูง.

ขงจื้อ น. ชื่อศาสนาสำคัญศาสนาหนึ่งของจีน มี ศาสดาชื่อขงจื้อ.

ขจร (ขะจน) ก. ฟุ้งไป. น. ชื่อไม้ดอกหอมกินได้.

ขจัด (ขะ-) ก. กำจัด; กระจัด, แยกย้ายออกไป.

ขจัดขจาย ก. กระจัดกระจาย.

ขจี (ขะ-) ว. งามสดใสมักใช้ว่า เขียวขจี.

ขณะ (ชะหะ) น. ครู่, ครั้ง, คราว, เวลา, สมัย.

ขด ก. ม้วนตัวให้เป็นวง, ทำให้เป็นวง, งอหรือ ทำให้งอ. น. สิ่งที่เป็นวง ๆ, ลักษณะนามเรียก ของที่เป็นวง.

ขน น. สิ่งที่เป็นเส้นขึ้นตามผิวหนังคนและสัตว์. ก. ย้ายสิ่งของจำนวนมากจากที่หนึ่งไปยัง อีกที่หนึ่ง.

ขนทรายเข้าวัด ก. ทำบุญกุศลโดยขนทราย ไปก่อพระเจดีย์ทรายที่วัด. (สำ) หาประโยชน์ ให้ส่วนรวม.

ขนพอง น. ขนตั้งชันฟูขึ้นเพราะตกใจหรือ กลัว.

ขนพองสยองเกล้า น. ขนและผมตั้งชันขึ้น เพราะรู้สึกสยดสยองมาก.

ขนลุก น. ขนตั้งชันขึ้นเพราะตกใจ เสียช้ำน หรือหนาวเหน็บ.

ขนลุกขนชัน, ขนลุกขนพอง น. ขนตั้งชันขึ้น เพราะความขยะแขยงหรือตกใจกลัว.

ขนส่ง น. ธุรกิจที่เกี่ยวกับการรับส่งหรือ ขนย้าย.

ขนหน้าแข้งไม่ร่วง (สำ) ไม่เดือดร้อนหรือ กระทบกระเทือนแต่อย่างใด.

ขนหัวลุก (สำ) ตกใจหรือกลัวมาก.

ขนอย น. ขนอ่อนหรือขนเพิ่งแรกขึ้นของ สัตว์ปีก.

ชัน ว. ลักษณะของเหลวที่รวมตัวกันแน่น, ไม่ใส; มีน้อยลงไป, จวด.

ชันคั้น ก. อัดคั้น, ชัดสน.

ชนง (ชะหะ) น. คิ้ว, ราชาศัพท์ว่า พระชนง.

ชนงเนื้อ (ชะหะ) น. หนังสัตว์ที่เผาไฟให้สุกแล้ว ต้มให้เปื่อยเพื่อปรุงเป็นอาหาร.

ชนด (ชะหะ) น. ตัวงูที่ขด; โคนหางงู มักเรียกว่า ชนดหาง; ลูกบวบจิ๋ว.

ชนบ (ชะหะ) น. แบบอย่าง, แผน, ระเบียบ; กลีบ, รอยที่พับ; ชัน.

ชนบธรรมนิยม (ชะหะ) น. แบบอย่าง ที่นิยมปฏิบัติกันมา.

ชนบประเพณี น. จารีตประเพณีที่วางเป็น ระเบียบแบบแผนไว้แล้ว.

ชนม (ชะหะ) น. ของกินเล่นที่ไม่ใช่กับข้าว, ของหวาน.

ชนมมแนย น. ชนมมานานาชนิด.

ชนมผสมน้ำยา (สำ) พอเหมาะพอสมกัน (ในทาง ไม้ดี).

ชนอง (ชะหะ) น. หลัง, ราชาศัพท์ว่า พระชนง.

ชนัด (ชะหะ) น. แถว, แนว; ลักษณะนามใช้เรียก สวนที่มีคันดินกันเป็นตอน ๆ. ว. แออัด.

ขนาด (ชะหะ) น. ลักษณะที่บอกได้ว่าใหญ่ เล็ก ล้น ยาว หนัก หรือเบา; อัดตรา, เกณฑ์ ที่กำหนดไว้; เครื่องมือสานด้วยไม้ไผ่ มีด้ามถือ ใช้สานน้ำรดต้นไม้.

ขนาน (ขะหฺนาน) น. หมู่; ลักษณะนามเรียกยาที่ปรุงขึ้น; เรียกเส้นตรงคู่ใด ๆ ซึ่งอยู่ห่างกันเป็นระยะเท่ากันโดยตลอด. ก. เรียก, ตั้ง เช่น ขนานนาม.

ขนานน้ำ น. ท่าเรือที่เอาเรือ ๒ ลำมาจอดเทียบกัน แล้วพาดกระดานเพื่อให้เดินขึ้นลงสะดวก.

ขนานใหญ่ ว. มาก.

ขนาบ ก. ประคบเข้าให้แน่น, ประชิดเข้าไปทั้งสองข้าง, ติดชิดกันอยู่ทั้งสองข้าง; โดยปริยาย หมายถึง เรื่อยมา, ตลอดมา.

ขนาย (ขะหฺนาย) น. งาช้างพัง (ข้างตัวเมีย).

ขนิษฐ, ขนิษฐา (ขะนิต, ขะนิตถา) น. น้อง.

ขบ ก. เอาพินแน่นให้แตก, เอาพินแน่นกัน; กัด; อาการที่ปวดเมื่อย เรียกว่า เมื่อยขบ; ลักษณะของสิ่งที่ยังเข้ากันได้ไม่สนิท; เล็บมือเล็บเท้ายาวจนกดเนื้อข้างเล็บ.

ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน ก. แสดงอาการโกรธเมื่อทำร้ายตอบเขาไม่ได้.

ขบคิด ก. คิดตรึกตรองอย่างหนัก.

ขบฉัน ก. เคี้ยวกิน (ใช้กับนักบวช). น. เรียกอาหารการกินของนักบวชว่า ขอบฉัน.

ขบปัญหา ก. คิดแก้ปัญหา.

ขบผะ ว. ผลมะม่วงหรือมะเขือที่ยังอ่อนอยู่; เด็กหญิงที่เพิ่งเริ่มแตกเนื้อสาว.

ขบไม่แตก ก. คิดไม่ออก, แก้ไม่ตก.

ขบขัน ว. นำหัวเราะ, ขวนหัวเราะ, ขัน.

ขบถ (ขะบถ) ก. ประทุษร้ายต่ออาณาจักร, ทรยศ, กบฏ. น. การประทุษร้ายต่ออาณาจักร, ความทรยศ; ผู้ประทุษร้ายต่ออาณาจักร, ผู้ทรยศ; กบฏ.

ขบวน (ขะ-) น. กระบวน, พวกที่จัดเป็นแถวเป็นแนวหรือเป็นหมวดเป็นหมู่.

ขบวนกร น. กลุ่มบุคคลที่รวมกันเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง.

ขม ว. รสอย่างรสสะเดาหรือบอระเพ็ด; ชื่อไม้ล้มลุก มีหลายชนิด; บวบขม; หวายขม; เทียนขม; ชื่อบัวสายพันธุ์หนึ่ง; ชื่อหอยน้ำจืดขนาดเล็ก.

ขมขื่น ก. รู้สึกเข้าใจแต่ผินไว้เพราะแสดงออกมาไม่ได้, ขื่นขม.

ขมเขินยา (สำ) คำตมักเป็นประโยชน์ทำให้ได้คิด.

ข่ม ก. ใช้กำลังกดลง; แสดงกิริยาว่าทำให้เห็นว่าเหนือกว่า, บังคับ, ข่มใจ, ข่มอารมณ์; ครอบ.

ข่มขวัญ ก. ทำให้ขวัญเสีย, ทำให้หมดกำลังใจ.

ข่มขี ก. กตขี.

ข่มขืน ก. บังคับ, ขืนใจ, ขู่ขืน.

ข่มขืนใจ ก. บังคับจิตใจหรือผินใจให้ต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำการใด.

ข่มขู่ ก. ทำให้กลัว, ทำให้เสียขวัญ.

ข่มเขาคือขืนให้กินหญ้า (สำ) บังคับขืนใจผู้อื่นให้ทำตามที่ตนต้องการ.

ข่มนาม ก. ทำพิธีข่มชื่อศัตรูก่อนยกทัพ, ตัดไม้ข่มนาม.

ข่มเหง (-เหง) ก. ใช้กำลังรังแก, ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน.

ข่มเหงคะเนงร้าย ก. รังแก เบียดเบียน.

ขมวด (ขะหฺมวด) ก. บิดม้วนแล้วขอดให้เป็นปม, ทิ้งท้ายไว้ให้คิด. น. ลักษณะนามเรียกของที่ขมวดอย่างนั้น; อาการที่ควายนเข้าหากัน, คิ้วขมวด.

ขม่อม (ขะหฺม่อม) น. หัว, กระหม่อม.

ขม่อมบาง (สำ) เจ็บป่วยง่าย.

ขมั่ง (ขะหฺมั่ง) น. พรานธนู. ว. แร่ง, แข็งขั่น.

ขมา (ขะมา) ก. กล่าวคำขอโทษ, ขอโทษ, ขมา.

ขมั่ว (ขะมั่ว) ก. เอาปากงับกินเร็ว ๆ, กัดแรง ๆ.

ขมึ้นกับปุ่น (สำ) ไม่ถูกกัน.

ขมิขมัน (ขะหฺมิขะหฺมัน) ว. รีบเร่งในทันทีทันใด.

ตัวอย่าง

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด
SKYBOOK COMPANY LIMITED
28, 30, 32 ซอยรัชฎี - ปทุมธานี 16 ซอย 7
ต.ประชาธิปัตย์ อ.สีกันบุรี จ.ปทุมธานี 12130
โทรศัพท์ 0-2958-1125-7, 0-2567-5119 โทรสาร 0-2567-5105
www.skybook.co.th e-mail: sales@skybook.co.th

พจนานุกรมไทย
ฉบับเยาวชน

ISBN : 978-616-213-775-4

ราคา 295 บาท